

Popis ilustracija

- Sl. 1 - Portret križevačkog biskupa Đure Smičiklasa, Tadijinog strica i dobrotvora (Konzistorijalna dvorana u Križevcima)
- Sl. 2 - Grkokatoličko sjemenište u Ćirilo-Metodskoj ulici
- Sl. 3 - Molba Tadijina oca Ilije križevačkom biskupu Gabrijelu Smičiklasu za primanje Tadije za pitomca Grkokatoličkog sjemeništa
- Sl. 4 - Osvrt Tadijinog strica, križevačkog biskupa Đure Smičiklasa, na Tadijin istup iz bogoslovije 1862. godine
- Sl. 5 - Pismo Tadije Smičiklase stricu Đuri iz Praga 1865. godine
- Sl. 6 - Pismo Tadije Smičiklase stricu Đuri iz Beča 1865. godine
- Sl. 7 - Pismo Tadije Smičiklase, profesora povijesti na gimnaziji u Rijeci, stricu Đuri 1870. godine
- Sl. 8 - Pismo Tadije Smičiklase, rektora Grkokatoličkog sjemeništa, stricu Đuri 1877. godine
- Sl. 9 - Naslovna stranica rukopisnog časopisa "Vienac" grkokatoličkih sjemeništaraca s posvetom križevačkom biskupu Đuri Smičiklasu (Vienac, god. 3, br. 19, str. 185)
- Sl. 10 - Stranica časopisa "Vienac" s imenima urednika Nikole Radića i Tadije Smičiklase (Vienac, god. 3, br. 20, str. 212)
- Sl. 11 - Prva stranica jednog od prvih Smičiklasovih izvornih sastavaka – pripovjetke "Nikola harambaša" (Vienac, god. 3, br. 14, str. 126)
- Sl. 12 - Prva stranica Smičiklasova prijevoda "Miklošić i glagoljica" (Vienac, god. 3, br. 20, str. 202)
- Sl. 13 - Naslovica drugog sveska djela "Poviest hrvatska"
- Sl. 14 - Predgovor drugom svesku djela "Poviest hrvatska"
- Sl. 15 - Prva stranica kazala drugog sveska djela "Poviest hrvatska"
- Sl. 16 - Početak pete knjige rukopisa djela "Poviest hrvatska"
- Sl. 17 - Početak pete knjige tiskanog izdanja djela "Poviest hrvatska" (T. Smičiklas, Poviest hrvatska, sv. 1, Zagreb 1882., str. 300-303)
- Sl. 18 - Dio rukopisne građe za "Diplomatički zbornik"
- Sl. 19 - Naslovica drugog sveska zbirke "Diplomatički zbornik Kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije"
- Sl. 20 - Dijelovi predgovora drugom svesku zbirke "Diplomatički zbornik Kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije"
- Sl. 21 - Bilježnički prijepis oporuke Tadije Smičiklase

- Sl. 22 – Upis Tadije Smičiklasa u knjigu umrlih župe sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu (Grad Zagreb, Ured za upravu - Centar, Matični ured, Matica umrlih župe sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu /1888.-1947./, str. 37, br. 2)
- Sl. 23 – Gimnazijska svjedodžba Tadije Smičiklasa, 1. razred šk. god. 1853./54. (kat. br. 1)
- Sl. 24 – Pismo Ilariona Ruvarca Tadiji Smičiklasu o njegovu "zatucanom" hrvatstvu (kat. br. 5)
- Sl. 25 – Carmen: summa cum devotione dedicatum ingeniosissimo viro, Herodoto Croatarum Thadaeo Smičiklas (kat. br. 6)
- Sl. 26 – Naslovница udžbenika "Hrvatska čitanka za II. razred gimnazijski" (kat. br. 11)
- Sl. 27 – Primjer iz čitanke za II. razred gimnazije (kat. br. 11)
- Sl. 28 – Kazalo čitanke za II. razred gimnazijski (kat. br. 11)
- Sl. 29 – Pismo T. Smičiklase biskupu J. J. Strossmayeru o skorašnjem izdanju Tome Arhidakona koje je pripremao preminuli Franjo Rački. (kat. br. 28)
- Sl. 30 – Priopćenje Tadiji Smičiklasi o njegovu izboru za predsjednika Akademije (kat. br. 31)
- Sl. 31 – Dekret o postavljanju T. Smičiklase za predsjednika Zemaljskog povjernstva za čuvanje umjetnih i historičkih spomenika u kraljevinama Hrvatskoj i slavoniji (kat. br. 44)
- Sl. 32 – Pismo T. Smičiklase biskupu Strossmayeru o kupovini kninske tvrđave (kat. br. 46)
- Sl. 33 – Naslovница Smičiklasova prijevoda knjige J. H. Kampea "Kortes ili Odkritje Amerike" (kat. br. 57)

sl. 1. Portret križevačko biskupa Đure Smičiklase, Tadijina strica i dobrotvora
(Konzistorijalna dvorana u Križevcima)

sl. 2. Grkokatoličko sjemenište u Ćirilo-Metodskoj ulici

Der Bischofliche Graben.

Der geprägten geprägten Gründen und Sammeln
der Kosten, und bestreben Linie Componer zu
billigen Staines Regierung aufgenommen ist für
gefürstete Gründen im befreien Unternehmungszweck zu
billigen, und zum Dein Thauherrn in ein Seminarie
im Lande aufzunehmen werden nicht, zu
sichl und unbefriede mit geprägten Gründen.

1° Ist der geprägten Deßtattler respektvoll und Gründen
jewil, gesuchet wird, dass geprägten 4 Meile
jeder im Lande geprägten Pfund geprägten Deins
gründen, auf jenen geprägten Pfund geprägten Deins
gründen, das ist und was Parzivalisierung bewirkt,
ob und wie wir den im Lande geprägten Deins
bestreben, und was tun sollen, für den Yofan Ober
bürger des Regierungszweckes als Gleiches empfohlen
Dinner gern möglie, und sofern können.

2° Ist mein Dein Thauherr eingeführte und geprägten
meingestellte Lade, sammeln 10 Jahre, und sind
jetzt zum Laufen gewest, und hat bestreben, ich möglie
guter Willens;

3° Ist es man möglie, der Wiedergabe von mein Dein

primar žest van opmerkingen genoeg. Wante ju niet
man, wat er juwel enig een ultim sienf find
Lippefleise Grasen voor eenige timen.

Molba Tadije Smitklaas minn Dsja Taddeus in de Lippefleise
Kerkhof Normal Tadije ju Sodice Bispo genoeg
Dsja, genoeg een Lippefleise Grasen mit den jen
voerend enstel, daten Pefitjazum, Ju' oeffon.

Jedt van gepramde Geprichteller te bekende Linie,
van de afferde kien 12 jijen alt ist, van enfor gest
wegen Linie minna en dat dwing eenen Taddeus
hengen vanne jen vangstend van Dsja Taddeus in
die gebroen Dafifzijng hantten Linie.

Ganjen een Lippefleise Grasen in primorje Ljub
vins Smidklaas ommtig, wie moe van Jan Ban Minof
van Sichetburen Grasen ju' befaigjan, imm moe
van vrygemanen Dsja Tadije Smitklaas Sichetburen
Grasen vrygeman lassin ju' wullen.

Bisdom 13° August 1887.

Chas Smitklaas Grasen

Sl. 3. Molba Tadijana oca Ilike križevačkom biskupu Gabrijelu Smičiklusu za primanje
Tadije za pitomca Grkokatoličkog sjemeništa

N. 576

Dragi Marko!

5/

U prilogu povratak Vas Škols. načinušah.
Zakojer jednom namislu vrhu 1000f, koju izvoliti
govoridim uadvatku Verbausiu u njoj pro-
čitav uručiti:

Molim Vas predbrojite me na obične
novine, kao legnaničaru, Gorazdu, i t. d.
Koje sas i do sad verećao.

Što se tako rastupal iz Šeminištia
zadje Smičiklase, neka čini on po svojoj volji;
jerbo ako nemam krovu k državou isto-
liku, bolje je da izđe; - samo ako nema-
taj taj krovija imam, to postupje i sacišč
njegova zahtjeva da m' takao svoje nekrige
te siromasnou ravodi no što je u tom pod
izlikom kao da se ne bi skupljivodio jačavao
u Šatorovim predmetu nemam nečista ni poti-
ši ka, mi obzir na rođeni stvo.

Budući da se je broj pismom učit u ma-
tiju, te se neka odslič name inderčanji
malog. Kada mi račun Šeminištia tako
da mi bude ova godina za iskušenje, iduće
srkeće sposobna ostatiće u Šeminištu
Kao pismom.

Zakojer prilikom poslage mi belog papira,
Kdavostrujte i kćeliu svečne pravilke.

Riševac 30/8/862

Na jodanij:
Georgij episkop

Sl. 4. Osvrt Tadijina strica, križevačkog biskupa Đure Smičiklase, na Tadijin istup
iz bogoslovije 1862. godine

Presevski gospodarji

Ste je Živogor dan vremena našega naslednja Rajha in
z njim vse potekalo v krov satov. Ko ste počenite stable profetata
in vsega ostalih predstavnikov, to je i meni ko vsem mo-
glo biti vše za moredo, a još i ina ki univerza Vatis Presevič
losti, te zatem Presevštosti. Načij vseki dobra sočin-
jenja in delov. Njegova prednosti nista da nado-
vadita, ved samo te, da tam živo ujetem, da je mi
steli za Rajha ina posrednik odgor, pač sam si vseh
njevih množičnih hudo jezinac. Sto se bavila historijom
takih daleč davnih, a v praznicih treba vse mora-
jeti i u te saluje, sto se može na praznicke čiger
krije, zatočenje (vsički salimi), a to je putovanje Pa-
ne u Slovenske ma horalskih načelih. Kest
Rajh je mopal in je bila njegova Hrvat. Tu ima
tradicija iz turskih ratov. Ko ste vse imali jed-
nu posravn iz 17. stoletja, pa bi bilo kdo, da enu
da dokinem? Očitaj, tam pose male vise, da nemam
ničto prisotno, ali opet moram, pa mi je moj
naredil i moja znanost Rajhe jednake fukom, na strelju

Mo počeli Vaša Previštost pribitki in tiskom veralatu
songa putovanja, i po svojstvu njegovega pospeška.

In nestransko za takih nego v glavnem. Mo Previštost
Vas miši, da novac i ovojka mlada Kavari, enda bi
se usudio primiti Vasog Previštosti da bi ga mo-
glo biti i u svom novcu i da vrednost na lovoritinsku
majčinu leporu, kad je primitanovo vobi svet oči meni,
to što manje voda skojda da ne for njezinu
lupari, a opet drugi - da bo pošta za zori kô sto
te pristope i ovojka.

U Bratislavu vam urabila nekako dva obrazenija
svet pos biskupom in škofijom vodić i smotnjeg po-
stolji. Bratislav - vratake misle, da je te mesta
grada (patnische), kada je tako neglo umor-
najda tu je stvarnost.

Ovojka je sada počitavao postolje i tako krasni
dam, kakvih škoreći "vad učim". Previštost
aprila kada je velika vrha rečka se je Bragun.
Ja sam htela Bragu zimo i do vise vremena i
mornima, da ih volati srebo tri godine ovde, a da
da vidi da se redom u Beč.

Počitavajući da : baki sveta desetice

negotovanji vracav
postolje

Tadije Smičikla
Randsdat filozofije

Sl. 5. Pismo Tadije Smičiklase stricu Đuri iz Praga 1865. godine

U Biču dan 21. veljače 1865.

Precišči gospodine!

Ovih dana ho sam odpravo pismo na Učni Previčlost. Bojim
se vč da se je te izgubilo, a meni je tako na tisoč dobro
u ovom rezultatu Biča, te dan se već mnoge piste gube
potajajo, ite sam ostavio Prag. Es Precišči gospodine
sadržin kontinuitet stvari: Ja s včom dočekom poštovor
tako da včor, da včor učinkovito učinim, male kred
zahtjevam a grožnje jutrem i stan, nevaljalo. Toga
tega nije bilo u Pragu. To sam poslao već vč
katalog, ite sam imao, poslao dem Kacingu, pot,
me sam očim - a da je mi to moram da
platim skalarium za Kacij den. Neki si pomisli
Vidju Previčlost i mogu li tomu zdržati za naučnikom.
Ja u svom tom odgovoru nisam ite nazivao moguć
egledan i sedan, pa i uist u pa ma pogone.
Preporučas sam Precišči gospodine u male sicer doći
dani, i molim Vas da neuvrati, da mi pomognete pre moguć
neki edmal, jer mi je upravo u ovog cas spusti piste
i ja sam upravo dočekao, dok već nije došlo
dokle da bi nemam pomoci, a duga nacinili neman
i ne davat dojge mnoge.

Slabac u vču ure ite ih boravim svrži na naučnik

i odgovorao sam za nje Božju i svojji davatelj - a
neki dečajeta mimo mislići i obrijepe smonati, ali
čovjek učinio što čovjek - vidi stvarno - preostale - Što pas.

Precišći gospodini! Velika je pojačanja punom
i hega me budućnost moje papačke i ovale dosta
krenuti našem tužnom maratonu. Tako je ca me uprav
stvarni čovjek učinio na smonistu. Aliko bi me tada
zadržao - Božjan 'stogon' i stogon je učinio moja
budućnost. Tačno bilo je branost misto a sveta mi
čica.

Preporučujem se Precišćnosti Vašoj i vratim ju počasno
odgovor. Jelim svetu deonici i vratim

Važe Precišćnosti
najpočetniji smonat

Tadi Smičiklaš

Sl. 6. Pismo Tadije Smičiklase stricu Đuri iz Beča 1865. godine

Na Rien. Den 19 mei 1870.

Rechts van jijne wegga ste vordende en opvolgende te Parijs. Presenteert
ste aanschouwingen volledig? Van eenzel jedem en gezamen-
ghedaal ghe je intellat. Daerop. Kortewegtega a roepen oecghenreken
intressen behelzen en begenoegdern intellagen die vader Van
spoorwegen die wie achtde niet dan a Brug gevoerd moet.
Cochtagn. Van simekhouen rehvalensh i oey nevy' gedini, dat
van hoflypen die na Basile moeght a premaengt doebetel, darent
ste van elcman probleki uivati. Sakebygen se upnove
de vaderschap van stijfes en statuen plan, definitieven slach
vaderschap enkele daer prinses van Noor prins nietely' opl.
In de 88e fer a vade dan er nadam i ed vader
populairheden gewinnae ge in en docht gedienigt 1863 for
Presente gespoken! Deputate mi upnove "oey ias meye
deem i zaden ghetra ias oay had van definitieven en
i vaderschap statuen gebijga i da Van wie nemmen prins. Deputate
mi upnove dat Van de ed die daer rehvalens deputate mi da
van vaderschap van prinsen da same dome pe Parijs oor, ste gesen.
De desdaghen statuen meer regtelen i hiede stijf, da van
die oya upnove prima Van dorsta rehvalens postduar. Inde ote
mi upnove dat Van vaderschap dome te magtige behi Re
ble meye i a may ias. Had van postduar put rehvalens
de rehvalens. Onde vaders meye nicht, in b ijek negue

卷之三

zahăratură și produsele Președintele Băsog, a reținut un răsuflare în cadrul unei reuniuni organizate de către Comitetul Național de Apărare, la București, în urmă cu o săptămână. În cadrul acestei reuniuni, s-a stabilit o serie de măsuri de securitate și de apărare națională, care au inclus și organizarea unei forțe speciale de poliție națională, cunoscută sub numele de "Batalionul 13", care să se ocupe cu supravegherea și securitatea orașelor mari și zonele industriale importante din țară. Această forță a fost comandată de generalul Ionel Brătianu, și a avut ca principale misiuni să protejeze obiectivele deosebite ale statului și să împiedice orice acțiune de natură săvârșitoare sau teroristă.

Litar. Van je gheen regen dat een stuk a honger moet
maaie. hielteke edde, wie van die vleestet eten slachtoff
gaan je mocht i mocht gheen vleest. En.

Dumitru gepeche! Deșteptă-mă, de către dragul stării și ova
povestirea ta! Rad sănătatea la Dumnezeu să te redăm
povestea în Horbble drag și prețios.

Grad Bista spremi se za novoga guvernerena, ali ne baci tako
mnogi boko te bezeg mukhi. Isto i za Daga bay gradac? Toma
ne sada od svih arzit bedestola jed mukhijan duga, iako je ne
dakle dve stene apak vuka. Nekad uvez i u najvećim gradacima.

În următorul secol, de la moartea lui Petru cel mare, în 1476, până la venirea lui Vlad Dracul, în 1457, în ţara românească existau trei domenii: Moldova, Valahia și Dobrogea. În cadrul domeniului Moldova, se distingea principatul Neamț, care avea ca capitală orașul Suceava. În cadrul domeniului Valahia, se distingea principatul Ardeal, cu capitala orașul Târgoviște. În cadrul domeniului Dobrogea, se distingea principatul Constanța, cu capitala orașul Constanța.

mi stari, onki pozvati kakovje jedu. Što gornje je li da iš Vas moći
na poslovku iz Rijece sam i bez točk u mudi na kakovje drugi
pozdraviti. Kad sam ugorio - miši koprivice i krovnečki Vas molim, da
mi dovoljte da Gornji poslovni svog poslovatelja je bl. Tomo Mogačića
ne smestit; miši mi te niti smovljanje stane bilo niti nepristupa.

Zagraditi mi Šmuc pozdravljal vam ižidom spominje mi Vas
spomeni ižid i pozdravlja Vas profesorica Vanja i Vas smovljanke
a voda my dobi prijatelj - doba i postava dana voga tričko i slatke
Balinicki koj je u Rijeci bio jedan od mojih.

Pozdravlju a u mjestu Vara Presvetlost i želji vam domaću
ostaju.

Vara Presvetlost

uz pozdravlje Šmuc

Tadij Smičikla

(gimnazijal profeso)

P.S. Ovo je pismo donosi mladičković Poljanec jer je neznan
adresa, zato i nisam do sad pronašao, dok mi ovim
publiku nepoznata dobiti prijatelj Balinicki.

Sl. 7. Pismo Tadije Smičiklase, profesora povijesti na gimnaziji u Rijeci,
stricu Đuri 1870. godine

Presveti gospodine!

Cast mi je podnjeti Vasoj Presveti
losti smicnu, istrenu i sinovsku
cestitku mladeži Vasega zavoda.

I ja se pridružujem dobroj mladeži
nasoj, a dopustite mi ovom svetiljanom
sgdom izreci i moja osobita molost.
Isto mi je dana poslka od Pre-
svetlosti Vase, da se sada kres poglavu
evomu zavodu za raznjene blagodel.
Koje sam u vjen uživ, bivem počeo
otuzjam. Moje je najveća želja, da
raonanjem ovoga zavoda ugledim Vas
Presvjetlosti i da tako saslušam opravdu-
uju Vas Presvjetlosti na mene
stog mogog izstupa onako ublažim,
kako biva među ljudima, kada si
oh slobra rado oprosti i ukono se
gativaju.

Znam ja, kolika je odgovornost na
meni — reča jamačne, nego što bi
se mogla navaditi na jednoga svetjenski.

Tvaka bi moja sramota i Vaša
čast neposredno skazala, zato i
ja sam smagn uvođu upriče, da
Vam bude čast, a meni da ne bude
sramote.

Bog poziv Vašu Presvetlost!

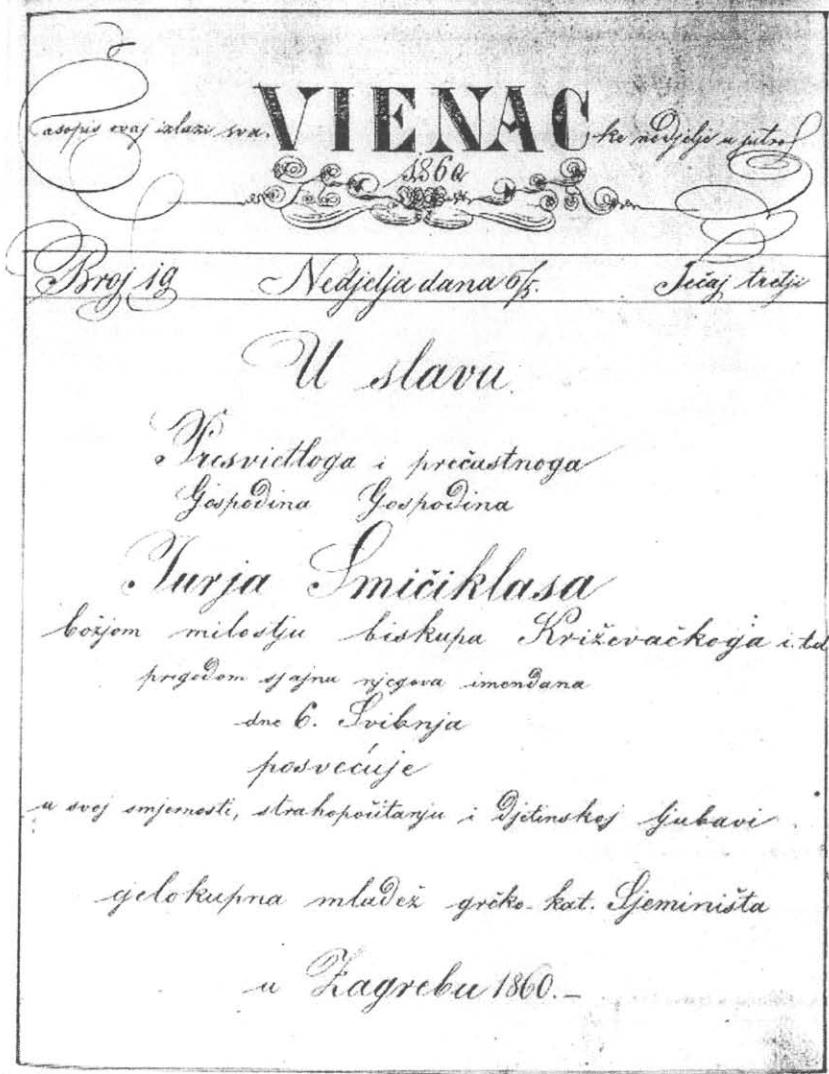
Vaše Presvetlost

najpočorniji moras

u Zagrebu dne 13. XII. 877

Tadij Smičiklas

Sl. 8. Pismo Tadije Smičiklase, rektora Grkokatoličkog sjemeništa, stricu Đuri 1877. godine

Sl. 9. Naslovna stranica rukopisnog časopisa "Vienac" grkokatoličkih sjemeništaraca s posvetom križevačkom biskupu Duri Smičiklasu (Vienac, god. 3, br. 19, str. 185)

sjet ćete, ja li uga od toga odvaditi? - Njego popodne sasprava učitelj opt, a Napoleon na
 čini lepo nad njim, tri oboda na steni, u srednjem načinu centrum, ostaci uga concom
 puknjom... Načini vi iz papira Kruglice, te pomešav sraku kelyom, priliči se svaka,
 karne je god koju bacio... Tako tako je gledao, da u puknju pogodi, ste mu je vide kralj za
 takom poslu. Tednom od njegovih sučenjaka se to veoma dopade, to ga smoti. Drugi
 meni da i ja igadjan, rad bih vidio, kako bih mogao ili ne. Nišam, već nijedno, reče
 Napoleon, nego sutra tu ti sei doneti, pa ćeš ti povi igadjan! Drugi dan, po podne
 spasi jedva dočekao, da je profesor zadrijevao. I tako je zadrijevao, odmah preži hingli
 u Napoleon svom dugu velu. Eto ti, ali četiri povi igadjan, ali niješ dobitio, da pogodiš.
 Djak bau, a grozan stoh obuzme sve, jer se je Kruglica bila maličjela, te puknula.
 Karis da si samokres odpalis, ta nije bila obična Kruglica nego baderm (Kronfuz).
 Profesor se u svom dočekuju takš prestrasti, da je odmah sa stola pao, mislio, zda
 je ubijen, zarobljeni brči k rovnatelju, reče: Ja ne idem, viđe, u to školu, hocé,
 da me shončaju, danas su pacati u me. Nedjutim se djeci svi proplade i tablje
 očijedan u drugoga, jedino je u Napoleonu misao na svom mjestu sjedio.
 Doktoru dodje rovnatelj s profesorom u školu, da istraže tko je pucao. Ravnatelj vidi,
 tko je pucao? - nitko odgovore nije, bit ćete kačnjom, reče ravnatelj, a tko neka ćete. Na to se
 povrijedik udare, te reče: Usmate, odkuda sve zle dolazi! Ravnatelj ostaje u kba
 poleona, koji je misao kao minna crvena očjedio, upita ga: - jesli li ti pucao? -
 Nišam, nišam, odgovorion. Jesli, upraviti: nitko drugi, reče ravnatelj - na što ka,
 poleon, reče: Evo na ovi svil sučenjaka velim, da nišam, toga, učinio, te tako
 mu mnogoće nista učiniti.

Odgov. urednici Nikola Radić i Tadija Smičiklas.

Sl. 10. Stranica časopisa "Vienac" s imenima urednika Nikole Radića i Tadije Smičiklase
 (Vienac, god. 3, br. 20, str. 212)

Dal īu pobijedan pre slav zlatne.
 Štakjani skrla i bidalas.
 Tavančićevi i cestričevi.
 Isto 'zbi' do loga oštane,
 Trgovacki vranci klonja svoga,
 Ni kom hocije po djevojkušici.

Nikola harambaša

Crtež iz izvoda
 (D. T. S. L.)

Gruke oblaće na vukos se na mabo, & inace, pola
 tamni mjesec nehotika se, na oborini, a u njih je puno
 sloj krsnoj Dolini srebita, samo akarice žutice ili one
 teđe grijekatina sruši glavuvala. Visoke, gornjoravne
 skali u Habanicu ponosna stoba proslavač je sveti
 pa najdnom među dvije proslavne muke, i zakazdom
 Habim poslojiti u koj mal ga posrednici zebka sia
 gura: „Dobar večer Nikolao!”, „Bog da i Tvoj! A
 gije su drugi?”, „Tu habib, močanom, gije su supra
 Šada, ja mislim, da znai, Ramo si jeli jutros
 proslav?“
 „Ramo?“

„Da nam je dan proslavljamo i noprave!“
 „Pa što još novu getavi?“
 „Nenam.“

Sl. 11. Prva stranica jednog od prvih Smičiklasovih izvornih sastavaka – pripovijetke „Nikola harambaša“ (Vienac, god. 3, br. 14, str. 126)

La Ivana Karlovuna.
Treća mala zavjetna
La Jurija Šerčana.

Miklošić i glagoljica.
so slovenskoga prijevoda J.S.K.

Budući da već oddaćena sva učeni slavonski svet znate žeti, što slavni Mi.
klodić i glagoljicu misle, a posebno s slavodić i obrtniku joj - oale sam po njegi,
u spisu „Eroch - Gruberovoj enciklopediji“, u kojoj je on o taj stravi od
strane 465-472 povećao pisao, ovo, nježoliko nicih nacrtao.

Izmenovanim spisu prebrojujušta obični pismati, mražaju one, što se je pisalo
već i glagoljicu, napominju menjene Dobrovoskega, Kopitarja, Grigorovića,
Safarčića, Ibreznevskega itdi - sudi koje je pismo starij, glagoljica ili
cirilica, temeljem njegova dokazara jesu na pobjedku nabrojeni ostanci gla-
golski; a mi ćemo sada u kratko kazati, da li je po Miklošićevu mje-
nu glagoljica starija ili mladja od cirilice, i što ova, a što ona obre-
te. Da je glagoljica starija od cirilice, to se mora suditi, veli g.
Miklošić posebno je točno: i. Te nježnih glagolskih pišmenah vidi
se očito, da su polug njež cirilika učinjena i upravođena, tako npr. pose
pišme 28. (903BB). Isto su tako 2. f. 34. (68KZB, 34HBATE, 10CZ).

Sl. 12. Prva stranica Smičiklasovog prijevoda "Miklošić i glagoljica"
(Vienac, god. 3, br. 20, str. 202)

80261

POVIEST HRVATSKA.

PO VRELJH NAPISAO

TADE SMIČIKLAS.

DIO DRUGI

OD GODINE 1526—1848.

ČITAONICA

U ZAGREBU 1879.

NAKLADA „MATICE HRVATSKE.“

Sl. 13. Naslovnica drugog sveska djela "Poviest hrvatska"

PRIPOMENAK.

d mnoga godina uzdišu sviestni rodoljubi hrvatski za sustavno napisanom historijom svoga naroda. Ovaj glas budio je mene, te sam ostavio započeta specijalna iztraživanja, da shvatim cijelokupnu narodnu poviest u obseg i oblik prijatan naobraženom dielu naroda. Razdiolio sam cieло djelo u dva svezka, od kojih jedan predajem evo občinstvu, pošto se je „Matica Hrvatska“ rodoljubivo odazvala, da ovu knjigu poda na ruke narodu.

Mnogo bih imao pripoviedati o sastavu ove knjige i napose o razdiobi hrvatske poviesti u četiri dobe, dotično dvanaest knjiga, ali za sada u ovom malom pripomenku spominjem samo njeka, jer sam voljan, dok i prvi dio ove knjige ako bog da do godine svjet ugleda, obširnijom razpravom u yudu sav unutarnji sustav ovoga djela pred učenim svjetom potanko opravdati. Da je ovo djelo na vrelih osnovano i iz samih vrela skoro čitavo život svoj dobilo, tomu je naravski razlog, jer je prvo u ovom obliku i obsegu za poviest hrvatsku ovih triju vjekova. Upravo zato bio bi kritički dio tako velik, da bi knjiga još jednom tolika narasla, da su u opazkah vrela i literatura dobila svoje mjesto. Toliko je još nigdje netiskanih važnih vrela služilo ovoj knjizi, da bi sama ona izpunila jednu omašnu knjigu. Ako bude „Matica Hrvatska“ premogla, ova će vrela sa specijalnim excursi o istih napose izaći kao dodatak cieлоj historiji. Uzornici moji u historijskom pripovedanju čine isto tako, samo što je pred njimi puno radnika bilo, a pred menom veoma malo ili gotovo nitko. Zato neće pravedni zemljaci moći niti očekivati, da djelo bude posvema savršeno. Koji prvi procertava brazdu na puštom polju, on uživa veće veselje, nego li obdjelavatelji poslije njega, ali brige i trud njegov jedva će naslućivati znati radnici na prooranom polju.

U izradjivanju ove knjige podpomagala su me mnoga gospoda i prijatelji, jedni kao čuvari ovdašnjih arkiva, pružajući mi sa najvećom pripravnostu spise odnoseće se na poviest hrvatsku, a drugi svojim historijskim materijalom, što su ga za poviest našu po raznih arkivih sakupili, podavajući mi isti na porabu. Svim ovim zasad sveukupno od srđea za ljubav hvalim, dok im se u prvom dielu ove knjige poimence neoduzim. Da ovoga djela već sad jedan dio na svjet izlazi, ima se zahvaliti i rođoljubivoj hrvatskoj vladu, koja mi je obzirom na veliku potrebu ovakve knjige smanjila broj sati službovanja na ovdašnjoj gimnaziji, da uzmognem što prije ovo djelo na kraj privesti. Budi joj zato srdačna hvala!

Pisao sam ovu knjigu s ljubavi, kako ištu zakoni historijske umjetnosti za narodnu poviest, a želim od srđea, da ona i što većom ljubavju urodi.

U Zagrebu 1. oktobra 1879.

Tade Smičiklas.

Sl. 14. Predgovor drugom svesku djela "Poviest hrvatska"

SADRŽAJ.

Treća doba.

Knjiga deveta.

Od godine 1526—1606.

	Strana
Pristup.....	3
<i>Ferdinand I. od god. 1527—1564.:</i>	
Hrvatska prije izbora novoga kralja. — Izbor Ferdinandov za kralja hrvatskoga u Cetinju 1. januara god. 1527. — Borba izmedju Ferdinanda i Ivana Zapoli. — Sulejmanova velika vojna god. 1529. — Nastavak razpro medju oba kralja — Sulejmanova vojna i Nikola Jurisić u Kiseku god. 1532. — Primirje s Turci. — Vojna Katzianova god. 1537. — Mir sa Ivanom Zapoljom god. 1538. — Ratovanje Hrvata s Turci. — Smrt kralja Zapoli. — Turska osvaja Ugarsku i Slavoniju god. 1541. — Nova vojna Sulejmanova god. 1543. — Ban Nikola Zrinski. — Gubitak zapadne Slavonije. — Mir s Turci god 1547. — Rat sbog Erdelji i prvo obsiedanje Sigeta god. 1556. — Primirje. — Zaglavak.....	7—53
<i>Maksimilijan od god. 1564—1576.:</i>	
Osoba kraljeva. — Odnosaj prema Turkom i nazori Nikole Zrinskoga. — Zametak novoga rata. — Obrana Sigeta god. 1566. — Banovanje Gjure Draskovića. — Obrana hrvatske krajine. — Kralj prema ustavu kraljevstva. — Uzroci seljačke bune. — Seljačka buna god. 1573. — Posledice njene. — Boj kod Budačkoga god. 1575. — Smrt kraljeva.....	53—76
<i>Rudolf od god. 1576—1606.(8.):</i>	
Osobnost kraljeva. — Male navale Turaka. — Gradnja Karlovača god. 1579. — Ban Ungnad. — Provale Ferhadpaše. — Vojne Hasan-paše pod Siskom i Bišćem. — Pad Bišća god. 1592. — Obsiedanje Siska. — Posledice. — Veliki turski rat od god. 1593—1606.....	70—92
<i>Hrvatska u XVI. veku:</i>	
Ostanci kraljevine. — Način turskoga i kršćanskog ratovanja. — Obrana zemlje. — Vojska i razne vrsti njene. — Ustav kraljevine,	

Sl. 15. Prva stranica kazala drugog sveska djela "Poviest hrvatska"

845 C/1

Povjet hrvatska

Knjiga peta

1102 — 1300

Bencina 1. čas u m. 18
Rade 1899. i 2) po 18. 1901 po V.
Takim bed. tip. učil. d. Mlazig
Trdakova Novak. konv.
Vranački Bogomil. Četvrti. Dan
Ljubica de. Ljubica. Bogomil. konv.
19. No. 129. — 172.

Takim Balon. 2. Registar. Jan. 1897
L. 348. — 370

Klara. G. hrvatske Rad. 136
Graha. N. hrv. hrv. hrv.
Vener. 1900. 611. — 24
Kona. Kupanja. i. hrvat.
de. hrvat. hrv. hrv. hrv.
Jan. 27. 9. — 12. 1.

Polygala longiflora L.

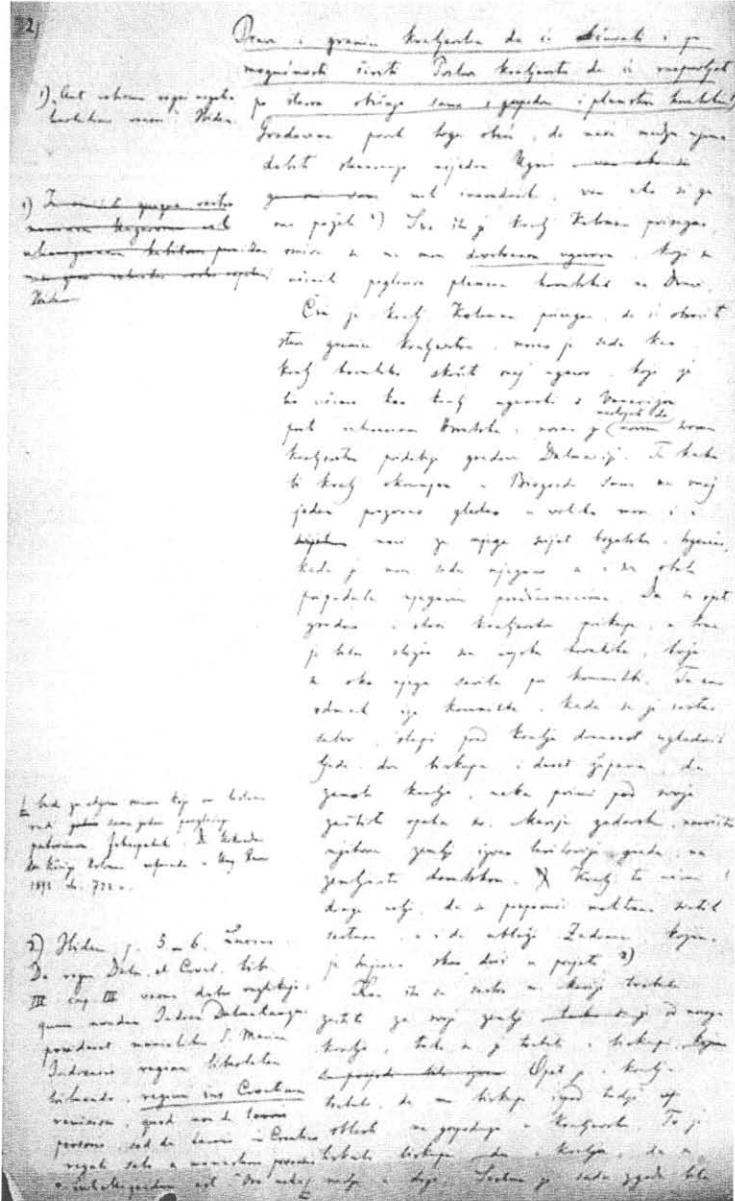
Ma j-a qui stolar jegnach negeta
slippe mende dalej ke vellit oppo.
opp gelunge rijkar morden him, ma i
yours hujel jegnach bokken jegled

9) Västtaktilis omaha polygma i din munde - en gennare ias ..
vinnade fis Belgisch kyrko man
munda ryma. Tidigare i den
Tiden II, s.

glöat ryma helle ymons
intelligible, od akte ic
hurkli, spida pilan hove
gittern eldste ic blomma.
Akte p on idet i polygma
ekte delo deloppa hundat,
ungen deloppa i falle
ke deloppa, ke tja, han till
polygma, han till han till
og fram han till han till
og fram

9) Dyp hela I och hela de
i lantmen varon pilan munda
Tiff. Reg. 4190. Tjor.
euv. 16. 47. florum II, p. 85
et. han m et munda
i pungo m - mukta
klent god ju - mukta god
givnate a munda. Han munda
hufi - a yukt, mukta - mukta
givnate god god god hundat. On
givnate god mukta god hundat
muka - a slat a hundat hundat
hundat, tja, pung hundat tja, tja
hundat hundat, mukta mukta
hundat hundat, god " god hundat
hundat hundat mukta hundat
a pungo?

9) Quedi ad un conuca i canna
od - hundat hundat - p. 1111
Katholiken Cod. 1, 19
muka. Od pungo - muka muka
72 mukta mukta mukta mukta

Sl. 16. Početak pete knjige rukopisa djela "Poviest hrvatska"

Kraljevina (član)	Knjiga (član)
Sljepogor II. (član) 333	Povest (član) 1094
Sljepogor I. (član) 333	Povest (član) 1075
Grgoško (član) 333	Kraljevina (član) 1094
Kraljevina (član) 333	Slovenska (član) 1094
Vlačko (član) 333	Kraljevina (član) 1094
Sljepogor i Vlačko	Kraljevina (član) 1094
Rupečki IV (član) 333	Povest (član) 1094
Petar II (član) 333	Povest (član) 1094
Mijo	Kraljevina (član) 1094
Vlačko II (član) 333	Povest (član) 1094
Nedimija (član) 333	Kraljevina (član) 1094
Rupečki III (član) 333	Povest (član) 1094
Sljepogor VI (član) 333	Povest (član) 1094
Vlačko V (član) 333	Povest (član) 1094
Avtarija (član) 333	Povest (član) 1094
Vlačko VI (član) 333	Povest (član) 1094
Sljepogor VII (član) 333	Povest (član) 1094
Nedimija VIII (član)	Kraljevina (član) 1094
Petar III (član) 333	Povest (član) 1094
Rupečki IX (član) 333	Kraljevina (član) 1094
Sljepogor X (član) 333	Povest (član) 1094
Vlačko XI (član) 333	Kraljevina (član) 1094
Sljepogor XII (član) 333	Povest (član) 1094
Vlačko XII (član) 333	Povest (član) 1094
Vlačko XIII (član) 333	Povest (član) 1094
Vlačko XIV (član) 333	Povest (član) 1094
Vlačko XV (član) 333	Povest (član) 1094

L

šta je dešavalo preostalim gradilima i sagraditi i oštetu zaredom značila kći velikih doginjača, koji prateaju carstvo srednjih dajbeni, u čemu bolno uživaju i redi, da su u nizu njihova sljedeća sljeme u hrvatskim književnostima, kada se je u hrvatskoj počinjalo. Kako se je u hrvatskoj počinjalo, počinjalo i u posljednjoj knjizi agnacijana Kolonja, misljeni a knjižni kroznevičevu i izumjetniku, u drugoj seriji povijesti, u kojem Agnacijan u plavom postavlja glavu magle ne dajući u kontaknuju književnosti, ali naredili su u nizu, da se u hrvatskoj, u drugoj sljeme, svakoj magli slike ne mogu da se opisat između knjiga. Knjiga kolonja je tako prešla da je prenesena, da do sada nije u pojedinosti uzvedena, razmisljati se o njezinim povijesnim i kulturnim vrednostima.

Na istu je privilegiju kralj Kolonja imao da prenese, da do sada nije u pojedinosti uzvedena, razmisljati se o njezinim povijesnim i kulturnim vrednostima, ali i da je privilegiju, da do sada nije u pojedinosti uzvedena, razmisljati se o njezinim povijesnim i kulturnim vrednostima. Prava i privilegije kralja, da do sada nije u pojedinosti uzvedena, razmisljati se o njezinim povijesnim i kulturnim vrednostima. Prava i privilegije kralja, da do sada nije u pojedinosti uzvedena, razmisljati se o njezinim povijesnim i kulturnim vrednostima.

Na istu je privilegiju kralj Kolonja imao da prenese, da do sada nije u pojedinosti uzvedena, razmisljati se o njezinim povijesnim i kulturnim vrednostima, ali i da je privilegiju, da do sada nije u pojedinosti uzvedena, razmisljati se o njezinim povijesnim i kulturnim vrednostima.

KONCIJAN

203

Na starici temeljni kancler rimskoga municipalizma, aštavci i napjatci i od knjiga hrvatskih, predviđe se sada kralj Uglješa, Hercegovac i Dalmatinski, privljen na vlast kralj, da će Vam, mojim vjernim gradjanim, život i mir uvesti. Nekada plažati, zadržati, naznatiti mormane cima užiti mojim pazišnjim hrvatskim. Hrvatskopoljanska, koga recesasteg i gospodarskega, petridžili u Dalmatiji u Vam, da se sljubiti darama u Vas neoblikujući rukavcem, od priklada tako gradzike od vlasnika, neka buduša dva dijela kralja, treći neoblikujući grada, a treći ne biskuipa. U grada Ždankova vidi se dapanjati, da se vlastitati kralj Uglješa ili kralj dragi inverzionali, tak-ala-kata. Vi posejte velji primite. Kada pak k Vam djeđem ili da se vlastim, ili da u Vlastim grada - vlastiti vaber kraljevitvu, vječno gradzijama uvedi morati, primeti gestova na sile, uveči vede i vratljanku u sile, kega kace da primi. Ako bi hrvatskog kandidatnog lukača miskolčanskog vječno pak u hrušu kamo drago mu dodeliti, a ne oblikujući mire, da proprije za temenu i dječju i simevinu imati.

Na ovu grdu i gradziju, red i morsko mrošču kromesnog potrebi kralj, aži hrvatskih, koji se pod epijek i Hrvatskom i Dalmacijom smješta, aži, koji je bio osi praznog knjiga hrvatskog. Kolonja uči i svoj raspoljopravljivošću, da ga danje za dobro i sjevre valjaju, što je „mora“ utvrdila. Straka je mjeru ne pominje i obdovec sprijetnik, koji je Krešimir, stjeđa i kraj izve.

Ta knjiga i mrošču čini se da je pribroj u osi čas u sprijetnikovoj pojedinosti legati, karolin krozput. Os je raspisat podica, da u svome obvezom i mrošču, mrošču, pribroj se povišuju zdravstvena tura u Hrvatskoj, da u toj časi i crna apoteka. Dakle je Krešimir učio kolonja mrošču plati pojpa, a bilo je u nizu pojpa prista, da vječno. Opredu se jedna kralj i mrošču valjaju mire, jer se u priesjek počivači, valda i vise, da će mrošču i vječnu mire, bilo je mire, te besni poja, ako sprijetnik se njega naroče.

Dalmaciju i viceri iznad pokrajina, slagala se era većika hrvatskih, teža se mato sa krećeti. Ta era obuhvatila kraljevine, kada se je vodila rat, stigla pred kralju dvoranu agujadu, kralj, da bokšin i deset lipara, da razmej kralja, uči penja po grobima, zidinama spolja. Šarje, završi, završi agujada, te između kraljevih gubica, u drevnici hrvatskih gradi, te se učine dragi valjati, da se proprije zadržat u svetom sveta, i u daleki Zadar, kada se izvare doći u podobe. A tako se valja redili i drugi i drugi, i to sini podeli u Hrvatskoj. Na prije vječno je zavese kralj gradice dalmatinske, valjala je vječanje po ambrozijima, da premi pustišće, da vječanje vječno, da se kraljevina i pravilni počekat bude i naroda, i to sini podeli i vječanje. Nadopušto, da je prije vječno i nadje, „Krešimo“, a uči mirovi, da se u taj vječanje i vječanjem zatruditi, da snanjevješnost. Mi mrošču dalmatini gradu znamje kraljeva ugraditi, i gospodnji vječno mirovi, nekombinirano spiski, da je a mire mire, invenjive hrvatske“ svaki put jeli i od kralja spolja, narudila era mire, zvanici Vrhba i Friza.

Kralj, Kralj, Kralj god. 1191., i učinio svjega najveći pred spoljstvom, kada se u zatvoru vratio, kralj, i učinio spoljstvo, da se dešavalo preostalo spoljstvo poposuditi, neka nezgodne, da im razvali grad i sar nečata. Spoljstvo imato nemare, i uči spoljstvo, era vječno mire mire u dalmatini gradi i trosi se raspletati da se mire, radije ne, da se podesi kralju valjaju i nezgodne uljene mire, mire. Kralj i sprijetnik valjaju viđen, da ih sprijetnik, kada je vječno mire predušen, preti, ustanove takor nekoliko s gradi, stanje karisti polja i mališi grad, pa plovne i stropicu, koliko stope sve spoljstvo ipak boli skrati, pa uči predušen na riva i mire, aži, da je predušen ja se od valjaju kralju. Predušen tako sprijetnik valjaju, da se po gradzicu i jehov i da drugi stropicu i sprijetniku, da im kralj dobro sprijedati, i pohvaliti i prijaviti, da kralj Krešimirov kralj, da može uči ogreba mire. Podudar baš lepo prijeđeš, valjaju i uči i drugi grad. Te pogodje rođenje mire, i uči i sprijetnik prijeđeš. Drugi dan prijeđeš, mire, i uči sprijetnik prijeđeš.

Sl. 17. Početak pete knjige tiskanog izdanja djela "Poviest hrvatska"

91

760

Panno 1396. pomerii 5 januarii u Zagrebu

Ladislau locutenero Johannis episcopi Zagraliensis
Stephani filio Fabiani filii Fintec etiam Stephanolich
contra Beredictum et Philippum filios Ponze de Stara
adindicat.

Ladislau meus vicer domine biskup
zgubitelye domini regis appam fabrian
solo Stephanus.

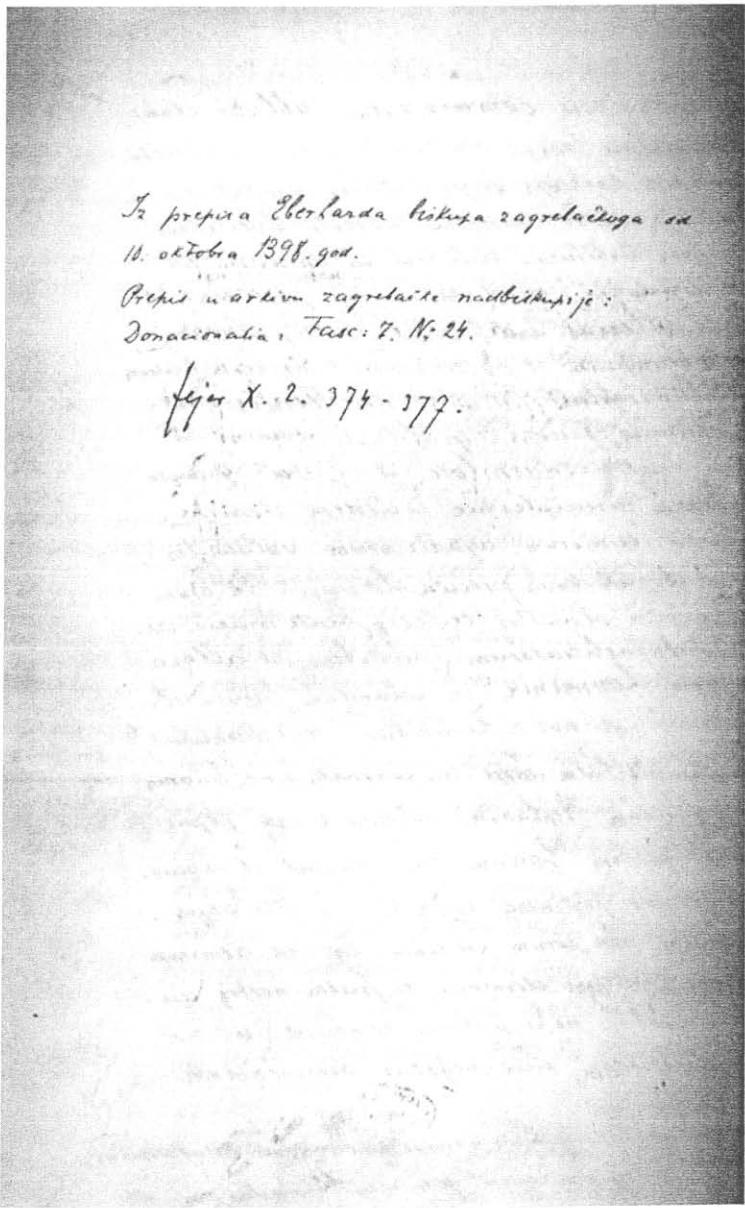

A

Laudibus dei apostolicae gratiae episcoporum Warneriorum commendatus abbatu clauis
the ecclesie Eccleie virginis Beatae locumque levius reverendissimus in christo
patre et domini dominus Schanus prefubiliter acie episcopi Ligrabiensis secretarius
concellarii regie dignitate domini et fatus / nostre omnis clavis probibus
presentibus pastore et futuris praestitum reliquo habitu salutem in omnium sali
zatore Cum aures iusticie reguerat, et omnesque, quod suum est possident
loc eius litterarum patrocinii rebordet ne ultimus audiret pro querentiis mo
lestis proinde ut omniis modorum suorum propter et postea ratione huius
opus volumus / scrutare credere, quod Stephanus filius Falani filio Fintle con
dam villam de Zalathruk ipsius domini Johannis episcopi Ligrabiensis domini et
futris nostro servens in nostrum pressum dicit [conuentore] et certe quando
Zinadius et Philipus filii olim Poye de Rara praeclarorum cuiusdem domini
episcopi spem in quodam terra cedens terra clamorem aquaticorum valgantes
Raptharemula appellata in contate de Zalathruk inter prævia Lo... et vici
filium Ponie al von parte et Egghell vocati clavos ecclesie Beatae marie vs
ponit u. Halle / conuiccionem regulacionum supplicationum partibus et altera
ponit fluminis Lurdinatalla vocatum de dicta Loumenrik / ex quondam laum u.
gantia Kocel vocatum fuitque Zalata off... nos seruibus mercantibus
misi utrum prestatum emamet / data et atque motu ac conuictione aboma
9. Helvius aporus comitis præstidum qua nunc per ipsum Stephanum vilius portum papu
lata / et nominata Mighanatuk estra partim fortior molestarunt et inqui
taunt florentes ipsum terram cui ipsius præsum pote festinare ipse vero Stephanus
vilius volumus / puma verbis tenet / namquam ad eorum prædium sed ad dominum
spiritum annulat tandem ipsi dominus Emanu episcopus dominus et frater nostre cur
sule partim præmissam prophetacionem / he... noli ostende committit / ut nos
ut ipsam contata Zalathruk transire pro guidissa hunc negotio dispensandum

D.M.

9. 10. 11. 12.

Sl. 18. Dio rukopisne grade za "Diplomatički zbornik"

CODEX DIPLOMATICUS

REGNI

CROATIAE, DALMATIAE ET SLAVONIAE.

EDIDIT

ACADEMIA SCIENTIARUM ET ARTIUM SLAVORUM MERIDIONALIUM

AUXILIO REGIMINIS CROAT., DALM. ET SLAV.

COLLEGIT ET DIGESSIT

T. SMIČIKLAS

ACADEMIAE SOCIVS ORD.

VOLUMEN II.

DIPLOMATA SAECULI XII CONTINENS

(1101—1200).

ZAGRABIAE.

EX OFFICINA SOCIETATIS TYPOGRAPHICAE.

1904.

DIPLOMATIČKI ZBORNIK

KRALJEVINE

HRVATSKE, DALMACIJE I SLAVONIJE.

IZDALA

JUGOSLAVENSKA AKADEMIA ZNANOSTI I UMJETNOSTI

POTPOROM VLADE HRV., DALM. I SLAV.

SABRAO I UREDIO

T. SMIČIKLAS

PRAVI ČLAN AKADEMIJE.

SVEZAK II.

LISTINE XII. VIJEKA.

(1101—1200).

ZAGREB.

TISAK DIONIČKE TISKARE.

1904.

Sl. 19. Naslovница drugog sveskog zbirke "Diplomatički zbornik Kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije"

PREDGOVOR.

Prije dvadeset godina sastadosmo se u akademiji svih historičkih danjih pravi i dopisujući članovi akademije, da osnujemo stalnu osnovu za izdavanje historijskih i juridičkih spomenika u našim akademiskim publikacijama. Svi se slagusmo u temeljnom načelu, da akademija ne smije tek izdavati, što joj od vremena do vremena prispije, već se mora skrbiti za gradnjom na mnogo godina unaprijed, da stalnim i neprekidnim radom omogući i neprekidni napredak svojih publikacija. Onda odlučismo i razdijelimo naš rad u ove skupine: I. *Scriptores*. Neka se izdaju povremeno svih kroniste i analiste za hrvatsku i srpsku i opću jugoslavensku povijest. Neka se potražuju najbolji rukopisi, a ljetopisi neka se pirede po mogućnosti po načelima danas već ustaljenim. II. *Leges et statuta*. Prije svega ima se o tom raditi, da se objelodane naši narodni hrvatski i srpski zakoni srednjega vijeka. Zatim se imadu redom obradjavati štutni gradova dalmatinskih. Štutni gradova i slobodnih općina u današnjoj Hrvatskoj i Slavoniji imali bi se sabrati svih u jednu skupinu. III. *Comitia*. Sabori hrvatski od najstarijih vremena do naše doba imali bi se sabrati. Imali bi se donositi ne samo tekstovi zaključaka, već i svih dopisa i pripisa, koji se odnose na sabor i njegove pojedinosti predmeta u njemu. IV. *Codex diplomaticus*. Imale bi se sabrati sve listine za povijest srednjega vijeka. U to ime imali bi se potražiti svi arkivi, u kojima naš listina ima. Ali imadu se upotrijebiti i svi štampani zbornici. U tom se zborniku neka nadju sve listine, što su se do danas ma kojim načinom sačuvale u domaćim i stranim arhivima.

U akademiskim publikacijama zaredaće »Scriptores«, »Leges« i »Statuta«, samo ne ima spomena o »Comitia« i »Codex diplomaticus«. Za obadvije se ipak radilo kroz više godina. Sabore preuzeosmo ja i pokojni naš drug Radoslav Lopašić. Njegova nemila smrt prekine ovaj rad, koji je za sabore 16. vijeka prilično napredovao. Nadajmo se zato, da ćemo moći skoro govoriti i o saborima.

Za »Codex diplomaticus« XIII. vijeka bio je počeo raditi pokojni dr. Franjo Rački. Nije dao prepisati nijedne listine po originalu ili boljim prijepisima, samo je iz nekih tiskanih zbirki ponešto dao prepisati. Ja se stavljam na sabiranje po arhivima, bibliotekama i svim tiskanim starijim i no-

vijim zbirkama. Danas mogu već da govorim o dovršenom sabiranju za »Codex diplomaticus« od XII.—XV. vijeka ili do god. 1400. Sabrano je u svemu oko 7000 listina iz raznih arkiva i zbornika. Započesmo s izdavanjem i to po redu najprije XII. vijeka. Uzimlјemo Račkoga »Documenta«, koja su do godine 1100. kao prvi svežak ukupnoga »Codex diplomaticus«. Zato označujemo ovaj naš prvi svežak kao drugi za cijeli »Codex diplomaticus«. Doći će vrijeme, da se popunjeno izdade i prvi svežak, dopunjeno Dubrovnikom i ispravljene neke listine.

Slijedeći temeljni zakon historijsko-diplomatičke kritike podjosmo za originalima, gdjegod ih mogosmo stići. Iscrpismo za našu svrhu domaće i strane arkive. Dodjosmo do mnogih originala ili boljih savremenih prijepisa, koji nisu do sada bili poznati starijim izdavačima listina. Ako i nadjosmo objelodanjenje u starijim zbornicima; opet ih prispodobimo s nadjenim originalima i po njima štampasko, te ispravismo lošije priopćene prijepise.

1.

Arkivi ovi jesu:

Akademijski arxiv imade tri glavne skupine: »Diplomata«, »Acta« i »Scriptores«. Temeljna mu je zbirka Ivana Kukuljevića, sabrana po Hrvatskoj, Slavoniji i Dalmaciji. Neke odlične obitelji darovaše cijele svoje obiteljske arkive. Dosta je toga kupljeno. Nahodišta su mu dakle različita, nije homogen po svojem postanku, ali je sav u listinama samo povijesti hrvatskoj posvećen. Uredjen je kronološki. Iz njega iscrpimo sve, što je imao.

Zemaljski arxiv u Zagrebu izgubio je svoju najdragocjeniju zbirku listina srednjovječnih, kada su mu tako zvana »Acta Neoregistrata« i arkivi samostana i kaptola sv. Petra u Požegi prije dvadeset godina odneseni u Budimpeštu. Ali postoje u arkviju našem »Indices« za ta akti. Po tim »Indices« bilo nam je moguće listine u manjim skupinama godinu za godinom iz budimpeštanskog arkiva zatražiti. Dobisemo gotovo sve, samo nekoliko listina ne poslaše nam, pak smo uzeli regesta, kakva imamo po tima »Indices«. Međutim je zemaljski arxiv nabavio ili na dar primio drugih listina, koje smo mogli upotrijebiti. Tako su nam postale pristupne dragocjenje listine rapske i nekih hrvatskih općina

Nadbiskupski arxiv u Zagrebu uredjen je za vrijeme biskupa Maksimilijana Vrhovca od poznatoga historika Martina Kovačića, a dijeli se u: »Privilegialia«, »Iuridic«, »Donationalia« i »Politica«. Za našu porabu osobito nam poslužiše »Privilegialia«, koja podimlju sa godinom 1134. Regesta do god. 1398. idu u Vol. I. str. 1—31. Uz to ima arxiv originalne isprave u jednoj skupini do uključivo XV. vijeka.

vjeka. Sva je na pergameni u sedam toma in folio. (Sr. Tafel und Thomas: »Der Doge Andreas Dandolo« u »Abhandlungen der kön. bayerischen Akademie« III. CL VIII. Bd. I. Abth.)

U Marcianii Documenti di S. Stephano di Spalato Cl. V. Cod. LI. prevedeni su dokumenti sv. Stjepana kupnje, prodaje, ugovori, privilegia itd. Dokumenti idu od god. 1129., a ima ih 157. Rukopis na papiru u kvartu, vezan u pergamenu, lijepo pisan. Sve prevedeno s latinske.

U gradskom muzeju Correro jesu rukopisi u nekoliko desetaka fascikula kao materijali za nastavak djela: Cicogna Iscrizioni.

III.

Osnovna načela pri izdavanju naših spomenika.

Svaki će stručni čovjek na prvi pogled vidjeti u glavnom ona načela, koja sam prihvatio za naš *Codex diplomaticus*. Ipak je potrebno, da o tom i napose najkraće progovorim. I domaći naš ljudi i strani odmah će primjetiti, da sam za regesta nad listinama i za kratke tumače ispod listina uzeo jezik *narodni naš hrvatski*. Osim mnogih drugih modernih izdanja pozivjem se u tom pogledu na *Monumenta Germaniae Diplomata*, gdje se sve to radi na njemačkom jeziku. Da ipak ponešto olakšam i stranim porabu našega Codexa, učinio sam »Sumptarium« samo na jeziku latinskom, gdje su sva regesta hrvatska prevedena na latinski.

Pri obradjenju teksta nije mi bilo moguće pridavati i snimke, koji bi donosili pred oči čitatelja pravu i potpunu sliku, ili da poput *Monumenta Germaniae* naznačujem u različitom tisku ispisana u originalu pismena i neispisana sakrita u kraticama. Ja sam naprosto rešavao sve kratice. Nije to nikada bez teškoća, osobito pri razrešavanju kratica kod imena. Zato sam pri sumnjivim kraticama to u opasci naznačio osobito onda, ako je koji izdavač prije mene istu kratiku drugačije razriješio.

Poraba velikih pismena od uvijek je kamen smutnje kod edicija, jer je u samim originalima redovito veća nego treba, veoma različita i bez ikakva stalna pravila. Slijedio sam u tom najbolje izdavače, koji uzimaju velika pismena samo za imena osoba i mjesta. Najbolji izdavači preporučuju još za adjektive od imena gradova i biskupija velika pismena. Tako sam i ja »episcopi Zagrabiensis« i slične adjektive pisao velikim pismenima, koji su toliko potrebitni svakomu rabitelju Codexa, pak ih oko njegovo najprije traži. Naravno je, da sam na početku svake izreke izrökće pisao veliko pisme.

Ispravke očitih pisarskih pogrešaka sve sam naznačivao, kako su ih sami pisari ispravljali u liniji ili nad linijom. Ako sam se sretao sa kakvom pogreškom, koja je mogla biti osobujnost onoga pisara ili one dobe, naznačivao sam to sa (!). A toga ima u XII. vijeku, gdje se lomi jezik latinski sa raznim narodnim osebinama, upravo, na pretek. Tako sam uzimao izmjenjivanja pismena c i t, u i v, i i j onako, kako sam ih nalazio u originalu. Gdje su ij kao dva glasa, uzeh uvijek ii, a gdje je samo jedan glas uzeh y. Naznačivao sam i g, kada sam ga nalazio u originalu, te nikada nisam mjesto njega uzimao ac. Ako sam po nesreći morao uzeti listinu iz koga starijega zbornika, gdje se na sve to nije pažilo, onda sam ostavio porabu pismena, kako ga ima onaj zbornik.

Interpunktiju sam unesao, kakvu ište sadržaj listine. Što u tom pogledu imadu originali, to nije u nijednom pogledu mjerodavno. Znam, da u tom pogledu imade razlike mnijenja među diplomaticima. U opće se uzimlje, da se preveć ne interpongira. Za XII. sam vijek interpongirao nesto više. A kako dalje razvitak listine ide sve više u to, da od izreka postaju periode, morat će se i na to paziti. Točke neka pokazuju te periode. Načelo opet ostaje: interpongiraj samo tako, da tečaj misli ili sadržaja bude čitaocu što jasniji.

Za jasnoću sadržaja učinjeni umeci učinjeni su kod ispunjenja imena, ako mu je naznačeno samo početno slovo. Dodan je kad god očito otpali naslov takove osobe. To je metnuto u zaporku. Ako li je potrebna jedna riječ za jasnoću sadržaja ili jedno ili dva pismena i to je metnuto u zaporku. Učeni čitalac odmah će razabrati, da toga u originalu ne ima.

Datiranje spada još u tekst listine osobito u Dalmaciju, gdje je datum redovito odmah iza invokacije. Rešavanje datuma u XII. vijeku u Dalmaciji zadavalo mi je mnogo puta najveće tegobe. Ovdje pristaju one riječi A. Giry-a u »Manuel de Diplomatique« (str. 104): »Il a pu même arriver, que dans la même ville, la jurisdiction royale, les jurisdictions seigneuriales, la cour ecclesiastique et la commune n'aient pas toujours suivi le même style. Les observations faites jusqu'ici, quoique nombreuses, sont loin encore d'être suffisantes pour permettre de se prononcer avec certitude dans tous les cas«. To Giry na drugom mjestu tumači i dopunjuje, da pisari već od X. i XI. vijeka ne znaju znamenovanja stare indikcije i drugih oznaka za datum. Kada onda brojevi ovih oznaka dodaju u protuslovje s naznačenom godinom, onda je rješenje problema upravo nemoguće (ib. 100—101).

Naš Codex i u pogledu datiranja i po diplomatičkom obliku i saставu nosi na sebi znakove potpunoga dualizma dviju utjecaja: talijanskoga i njemačkoga. Ne samo po datiranju, već u opće po diplomatičkim oblicima biti će za stručnjake zanimiv.

Veliko je pitanje za svakoga izdavača listina, da li će i kako će primiti sumnjive listine i falsifikate. Ja sam se odlučio, da primim i patvorene listine, koje su kašnje dobitile neprijeporne potvrde. Tako na primjer poznate papinske bulle za nadbiskupiju dubrovačku, ali sam nazađio, da o njima sumnjajam. Listine lokumske pod br. 70., 71., 72., 73., 85. i 86. naznačuje dr. Konstantin Jireček u »Arch. f. slav. Phil.« XXVI, Bd. str. 167., za falsifikate s ovim oštrim i odlučnim sudom: »Die Widersprüche zwischen den einzelnen Stücken untereinander, das wechselnde Formular, der Mangel an genauen chronologischen Daten nach den Kaisern und Indictionen, die fehlenden Siegel an den sogenannten Originalem im Archiv von Ragusa, das entgegengesetzte Zeugniß echter Urkunden über dieselben Besitzfragen, alles dieses zeigt, dass es Falsifikate sind, gemacht im Interesse der Benediktinerabtei von Laciroma«. Ja sam opetovano ogledao ove listine. Ako su falsificirane, onda su bile falsificirane već u XII. vijeku. Ja si ipak njihov bespravni postanak tumačim tako, da su mogle postati u burno i bespravno vrijeme, gdje se je mjesto prava narijavala sila. Žao mi je ipak, što ih nisam pod tekstrom označio kao »sumnjive«, pak to sada činim. Njihova pravna vrijednost potrajala je valjda samo u onim časovima bure i nevolje.

Tradicija listina dolazi pod tekstom. Tražio sam i naznačavao uvijek original ili najbliži originalu prijepis. Naznačio sam i zbirke, u koje je listina prenesena, i poredao sam ih kronološkim redom. Kod nekih listina ispadao gubitkom ceduljica neke literarne naznake. Tako br. 12., g. 1196., valja dodati: Carrara Archivio capitolare p. 64., Wenzel Cod. Arp. VI. 75.—76.; kod br. 71. ostala je od Eitelbergera samo naznaka prvoga izdanja, a ispalo je i kod br. 72. II., izd. str. 350—351., a tako i kod br. 86., a uz to ispalo još Farlati VI. 79., Wenzel VI. 95.; kod br. 99. ispalo je Farlati IV. 433., Wenzel VI. 107.

Index ima da bude što potpuniji. Razdijelio sam ga na dvije skupine: personarum et locorum i rerum. Ovo je za XII. vijek doista potrebno. Gleda osoba vlast u ovom vijeku ta neprilika, da se javljaju po gradovima neka prezimena, ali najviše su oznake patronimične. Moralo se ime u Index uzeti i po krsnom imenu i po imenu očeva: Time je index znatno porastao. Imena narodna pokušali podati u pravom narodnom obliku barem onda, kada sam ih crpao iz sigurna originala. Imena mjesta trudio sam se da pronađem. Nadjoh mnoga sačuvana današnja hrvatska imena mjesta, koja odgovaraju stariim iskvarenim ili latinskim imenima. Malo je mjesta ostalo, za koja ne bismo sigurno mogli postaviti današnje ime hrvatsko. Naravno je, da je u zaporec naznačen svaki stariji oblik, a i napose sa »vidi« ono pravo ime hrvatsko. Tako imati i dalje u slijedećim tomima. Ako Codex ima da bude glavni izvor za

geografsku srednjega vijeka, neka se vide u svojem pravom obliku narodna imena mjesta onako, kako ih je narod nazivao, koji ih je sagradio.

Napokon molim slijedeću gospodu, da prime moju zahvalnost, što me pri sabiranju gradje za Codex diplomaticus ma kojim načinom podupreće: dr. Arneri Jerko i dr. Arneri Roko, odyjetnici u Korčuli; Barlè Janko, upravitelj nadbiskupskog arkiva u Zagrebu; Begna Ninio conte, vlastelin u Posedarju; Bojničić Ivan pl. zem. arkivar u Zagrebu; Böttner Sebastian i Böttner Enrico, upravitelji gubernijalnog arkiva u Zadru; Brunelli Vitalijan, gimn. prof. i bibliotekar »Paravie« u Zadru; Bulić Franjo, ravnatelj muzeja u Spiljetu; Devič Ivan, dekan kaptola i arkivar Spiljetu; Gelcich Josip, prof. bivši arkivar u Dubrovniku; Horvat Karlo dr. svećenik i profesor; Iveković Čiril, gradjevni savjetnik u Zadru; Jelič Luka dr. profesor; Kostrenčić Ivan, sveučilišni bibliotekar u Zagrebu; Lászowski Emil, pristav zem. arkiva u Zagrebu; Musić Augusti dr. sveuč. profesor i bibliotekar akademijski; Radičević Lovro, arkivar kaptola u Zagrebu; Šilobrič Antun, kanonik i arkivar kaptola u Trogiru; Šišić Ferdo dr. gimn. prof. i sveuč. docent; Šuftaj Milan dr.; Tkalcic Ivan, prebendar i akademik; Volaric Franjo, kanonik u Krku; Vučetić Kuzma, bibliotekar i arkivar kaptola u Hvaru.

Osobita mi je dužnost da se zahvalim i u ime moje i akademije vis. kr. zem. vladu, što nas je pomogla novčanom potporom za izdavanje ovoga Codexa.

IV.

Štampane zbirke, koje su upotrebljene u ovoj knjizi.

- Baluzius Epist. Innocentii III. Epistolarum Innocentii III. Romani pontificis libri undecim. Accedunt Gesta eiusdem. Parisis 1682. fol. 2 vol.
- Baronius Annales. Annales ecclesiastici a Christo nato ad annum 1198. Romae 1588—1593. fol. 12 vol.
- Battyán Leges eccl. Leges ecclesiasticae regni Hungariae et provinciarum adiacentium. Albae Carolinae (et Claudiopoli) 1785—1827. fol. 3 vol.
- Bianchi Zara cristiana. Zara Cristiana. Zara 1877—1879. 8^a. 2 vol.
- Böttner L'archivio I. L'archivio degli atti antichi presso la luogotenenza dalmata. Prospetto e parte I dell'archivio del soppresso monastero di s. Domenico in Zara. Zara 1903. 8^a. (Nalazi se u: Tabularium. Gli archivi della Dalmazia. Zara 1901—1904. 8^a)

Sl. 20. Dijelovi predgovora drugom svesku zbirke "Diplomatički zbornik Kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije"

Bogj 12. III. - 1914.

(Prepis)

Uboje počeduja volja.

Bo imjo crni sin i svijatoga duha.
Narodili se posvima zdrav i pri svijest
bitom svu moju i jednu volju.
Moj crni sadar se danas od kuć
u Zagrebu učinio 35, zatim pet
dnešnja prva hrvatske škledionice, dva
drat dionica Smičićke teškare i četvero
dionica Poljedarske baštice i još neku
dionicu čini mi se male vrijednosti i
nesto dobrovine na mome kontu novac
ostavjam i mojim podjacima, te je sam u
Rivoli po mogućnosti pomagao ove le-
gats: Moma bratu Marku Smičiklase
i njegovu sinu Iliju zajedno četiri
hilj. (4000) kr.

Moma sinovcu Ijuri učinio sam
vse negoli dugina i drjem, da
sam se njezit dovoljno svinio.
Dan Smičiklase i njegovoj djeci
ukupno hiljadu (1000) kr. - Mari
Škrmac pet slotina (500) kr., Kle-
piću Danu Črničici hiljadu (1000) kr.

XV-45 B/c 1

- Njegovom bratu Janku 500/pet stotina),
kr. stolarskom pomoćniku Janku
Boiću hiljadu (1000) kr., njegovom
bratu Marku i sestri mu rođenim
od moje sestre Julike po 500/pet
stotina) kr., Ovi legati želim da
budu potpuno isplaćeni i presigla-
nackonito da se za njih platit.
2. Sjemenistu biskupije Križevačke u
Zagrebu ostavljaju ka jednu pti-
fendijalnu zahladu ka moji ro-
đakom doanaest hiljada (18.000) kr.
a zahladom da biskupija kaptol
biskupije Križevci.
Ostavljaju dvije stotine (200) kr.
supi u Zagrebu svetoga Cirila i
Metoda za jednu službu božiju
za upokoj moje duše.
Ostavljaju kaptolu biskupije Križev-
ice 500 (pet stotina) kr. ka očluva-
nje groba pokojnoga biskupa
Higure Smieklasa.
Ostavljaju ka polporu siromasnih
vicanika biskupije Križevačke dve stot-
ine gorafat pet stotina (500) kr.
3. Moju biblioteku ostavljaju seminaru

istoričkom književnošću svetučilišta pod myjtom,
da one kujige, teže nisu potrebne seminaru
predavao mojem nečaku Danu Šegenici..

4. Mojoj durični kuharici bili Volovick
ostavljaju 500 /pet stotina/ ka., ako se nadje
u mojoj službi prigodom moje smrti i joj
klicom cijelo kućnjako ponudj i stolac
ručka. - Nilam Pracina ako se nadje
u službi prigodom moje smrti isto tako
500 /pet stotina/ ka., i više komada mogu
odijela od kojega neka je ostatak podijeli
medju moje sironašne rođake, a naročito
Janku Šegenicu.
5. Kada je sve isplatiti onda neka ostatak
bude za zakladu pod mojim imenom
Jugoslavenskoj akademiji. Ta zaklada
neka bude istoga snijera kako je posve-
na zaklada Ratkoza.. Ako ne bi bilo
dosta za dostopnu zakladu neke se
glavnica uvolnjava, dok Losogne brune
Riderset hiljada kr. - Preporučam akade-
miji, da pripadajući meni šonsar se
pripravljenoga Čodera priklapa toga
zakladi.
6. Voruštefeni, ove oporuke molim da bude
mrež Šumice, St. Vlaha Hostišević, Lomu
a što ipak ostavljaju, ona tei dragocjena.

ostvare dva u salmu a treći u jedacoj
sobi je moji prebeminu, moje slike i
relatni juri. Svom bratu Mr Marku
Hodreniću neka predam sve moje biskice
i ono rukopisa ka povijest Suvremenika,
što je bilo spremno za štampu, ali nema
je ne štampan.

Želim, da moj spisovod bude naj-
sredniji i bez svijeta.

Zagrebu dne 14 marta 1913

Tadije Smičiklas

Ova je oporuka slavonijini danom
propisano jačno proglašena. U Za-
grebu dne 8 lipnja hiljadu devetsto
petnaestnaeste (8.VI.1914)

(L.S.)

Boričić pl Gajor

Potražujem urođeno, da se ovaj propis za predstavnikom nad
osnovnikom biskupskim biskupom od ... Krune deslavu slavi.

U Zagrebu, dne dvanestog lipnja hiljadu devet
sto i petnaest (8.VI.1914)

Mor. Renge k. Adu
R. R. u. z. p. l. g.

Sl. 21. Bilježnički prijepis oporuke Tadije Smičiklase

mur.			provje	o
			8/II.	
Myodigeneratio cordis, Gem. graena pedis	Promijen.	Centralne grobile u arkadi.	Julije Broholbeki; vladika Kriještaru; dr. Dane Šajatović; Juro Šabić, Hap. dr. Simrije Nja radi; upravajući časnik Vidojević; detkan uz asistenciju držice Zagreba	
Kulne, sciss. & et intest. excidium.	neproduc. nra.	Zagreba Centralno grobile	Slagorovljenu u Bolniči	

	162	Vapp, svbarica.					
	Tinčundovst- stvočnaeste / 1914 /	dr. Tadija Smičiklas,					
2	8. lipnja	neveć. prof. univ., pred- sjednik Jugosl avenske akademije i t.d. it. d.	Restova Žagreb Marmika gradiš. ul. 35.			71.	
3	Praćen de- vototolna četvrtnaeste / 1914 /	Ana Reba na, pojo. djelca.	Kina Tomi- ćić, Dragosavlje Sofice			52.	
	on 1.	poljopriljek.					

Sl. 22. Fotokopija upisa Tadije Smičiklase u matičnoj knjizi umrlih župe sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu (Grad Zagreb, Ured za upravu – Centar, Matični ured, Matica umrlih župe sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu /1875-1917/, str. 37, br. 2)

Broj 67

GIMNAZIALNA SVĚDOČBA.

Smičiklas Thadœus Hirnat je Rijeka
učenak pjeva učione na c. kr. ak. Čagrep. gimnaziji
dobiava ovim za dvanaest polje školske god. 1853/1 svjedočbu pjeva
reda. 0 - vrtičkom

Odmornost vrijelina!

Pozitivnost dobravat!

Negativnost nike živčanat!

Napředek u pojediných naučil:

Nauku věry vrijel obabci; doberi článki; znamenitosti; hračky s m
Lećinskom jesiku vrijel dobrni; znamenitosti; pohyblivosti; hrački;

Grečkem jesiku vrijel dobro, anony i kmetijski h
hrškem jesiku vrijel dobro, anony i kmetijski h

Němčem jisku vrijel dobro, obči; dobro; znamenitosti; hrački; znamenitosti; hrački

Površinici i zemljepis vrijel dobro, obči; početič; znamenitosti; hrački; znamenitosti; hrački

Rukoušnu: vrijel dobro, obči; znamenitosti; hrački; znamenitosti; hrački

Prirodnice vrijel dobro, obči; obči; hrački; znamenitosti; hrački

Prepravi međuslovja

Krasopisu vrijelijan

Izvješnjko lice pišemnih zavjetniku vrijelijan

Broj izuhlijenih uroš 6 článkovih

Mesto 2 ismeđu 72 učenika.

Na c. kr. ak. Čagrep. gimnaziji dne 25. VIII. 1854.

Jos. Pramruj

racunaj

Tuzilnik Magazin učebnici
i Cal. sic. 1. ko. Banatski

Neknjegobit. učebnici.

Boč. Vrdanj. 2. c. Ban.

H. Čarapac.

Franc. Smeđeški

Sl. 23. Gimnazijska svjedodžba Tadije Smičiklase, 1. razred šk. god. 1853/54. (kat. br. 1)

post 24. / 9 1894.

Na vopostovani Gospodine!

Na sismo vao Gubarsko od
24. IX Šaljen Van prilozene
5 pisama i pokojnog Radnog
u Kojima ne jede nista naci,
i ja ih same stoga ſalgam
da nebi rebli ali bar povi-
stili, a u Vlaku bat nemo-
zeći naci druga"

Vise nemam, verujte mi
u nur eii Schelm gott mehr
als er hat.

Pominjte, da se nar dovršta
u Kojicu ne slazeno.

Morče biti, ali iče dopusti
si i poznati u rebi, ga
zmu jedne krov u smrć.

Klasi i mi Ruvarci. Moj
praded dorao je u zom

Krajine samo negda od otocica
u Srem i mi Ruvanci, koje
negda zvali Vlakte, danas
i od stotina godina zabeleze
u jednoj Srbiji, a vi Smičiklasi
ste iz Žumberka i poticete od
onih Rasciana, koje kralj
Ferdinand I. u nekoj počast
i misliu od god 1838 pomis-
lje. Vi vremenom i slatkoj
dospeš u Zagreb i danas
ste zatucani Hrvati i nećete
da ste drugo što već bai
Hrvati. I kad se vi držite
za Hrvate, to vas i mi Ru-
varu primajemo za Šahovce
i postupimo vas kaš taku-
rog i samo vas molimo
da nezaboravite ni kad
govorite javno ni kad
pišete što, da Smičiklasi

porchlo svoje vuke od ovih
Rasviana gdje Timberku, koje
i potopni nezabavljaci
lozani pomoći i da
su potome Vasi dedovi i
nast dedovi braća rođaka,
i dalje, da mo u Ruvaru
i vi Smičiklasi jedno
drugom sudom, prvi rad,
a s g. folneg vreden da
da nestojit u svom
već manu u duhovnom
radu.

Ja neznam, da ste vi i ove
dobar i razuman Koji žao
da u vaku rabi isma-
pola istine, nobi Vasi
so othrio i saobčio i
ja se prepričaujem
dobroti Vasio i vratjca
ta savršenim poštovanjem
Vasi ponizni

Ilarion Ruvarac

Sl. 24. Pismo Ilariona Ruvarca Tadiji Smičiklasu o njegovu "zatucanom" hrvatstvu
(kat. br. 5)

CARMEN

SUMMA CUM DEVOTIONE DEDICATUM

INGENIOSISSIMO VIRO, HERODOTO CROATARUM

THADAEO SMIČIKLAS.

Sic itac ad astra!

O, gde si kazi, sladka moja vila,
Ti mojih noći pajdaliće mila!
Sad Tebe zovem svega, ah, iz grla:
Pomoći mi pevat muzla neumrla!
Ti pitaš mene, gde je, kam je človek,
Ki vredan je da živi slavan dorek? —
Ah ja ti velim: hodi, nis nepitaj,
Prihori Vike, k' meni beži, hitaj!
Poak sebi mlada sim na moje krila
I slušaj, kaj se pri nas veton sbljo:
U kraju tamo Horvati gde s Kranjci
Vu slog žive kak' s' golubi Škanjci,
Gde vlaški uskok više da imade
Od Kranjčev blago, sol i drva krade —
Ah tam, znaj, pred tridesetmi leti
Se redil dečec sred trsja u kleti,*
Ah lepi dečec kak odobjek debel,
Ki nigdar glada nij tripel, nit rezel!
Taj dečec mali pokehdeb je zrasel
Nij kosom fučkal, niti koze pasel,
Marlivo on je drobne knige učil,
Po nedj, danu potil se i mučil,

* Istinito pripođenje. Po tmu, kajti se je dinai historikuk rođil meseca listopada 1815., te moći njegov zametek pasti u faliniko vreme, kad su hitni rakoni najbolje obdržavati.

I postal človek, komu mudrost znanje
U zmožnoj glavi ima stanovanje!
Vel' nego deset trudnih os je leta
Daleko živel od žalarnog sveta,
Navek je čtel si knige sre na tace,
Na snehe nije misil, nit na puce,
Kak rade drugi Kristusevi tati,
Ki sad se zovu obliterati!
Taj človek anda, paži, vila draga,
Historin spisal horvackog orsaga,
Debelu, žmahu, sve drobnemi slovi,
Horvacke vere tečestamentum novi!
O mudroj knigi kad je glas nam dopal,
Od ţuda svak je od nas nazad opal,
I kritčal hruto, da se posud znade:
Naj živi naš kind, mešter meštrov Tade!
Sve mudre glave literatskog ceha,
Bez čnog jala, horvackoga greba,
Tadići jesu došle gratulirat,
O njegovoj slavi zmožno perorirat.
Aj, vila draga — odpri grlo krasno
U slavi meštru z menom zapoj glasno,
Da svi paklenski zdirmaju se satori
I zatańcaju ti aingelski kori:
Na reke vekov, prek doley i gorā,
Od onog čnog do beloga mora,
Od neba dole sve do ovog stola,
Od mužkog pak do ženskog lepog spola
Nek ori glas se Tadijine slave,
Nek vekom divi muž — tollike glave!

(Tadija od gannca plaže; obliterat pa to intonira i zapjeva s drugimi inter-literati: „Zesi se Tade, zesi!“ Neuspisivo veselje i gromna halabuka.)

Carmen: summa cum devotione dedicatum ingeniosissimo viro, Herodoto Croatarum
Thadaeo Smičiklas (kat. br. 6)

HRVATSKA ČITANKA

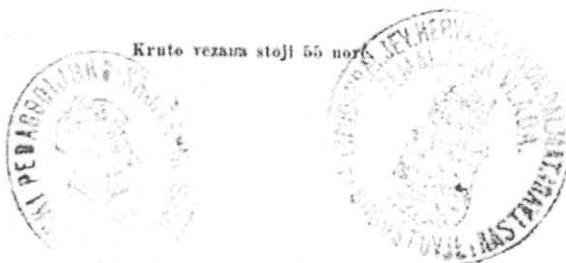
ZA

II. RAZRED GIMNAZIJSKI

SASTAVIO

TADE SMIČIKLAS.

Drugo preglezano izdanje.

U ZAGREBU.

Troškom i nakladom kr. hrvat-slavon.-dalm. zem. vlade
1879.

Sl. 26. Naslovnica udžbenika "Hrvatska čitanka za II. razred gimnazijiski" (kat. br. 11)

Već bijah utješen, kada mi se je drug probudio. Promotriši, da mi sve ništa ne pomaže, ne valja vremena gubiti, već hajde u bieli svjet.

84.

Islandijska mahovina.

Mnogolici i raznobojni lišaji, sad u jasno žuti poput četruna, sad u mrljavo žuti poput sumpora, sad zeleni, sad sivi, sad crni zaodievaju koru drveća, stare tarabe, stiene i zidove, nalikujući svojom površinom na zdjelice, putašca, štitice, iz kojih kao i iz ostalih pukotina površja neki prašak izpada, od koga novi lišaji postaju. Nekoji su lišaji vrlo koristni, tako: štitoviti lakmus, od koga se gotovi modrilo. Najkoristniji lišaj na svetu jest islandijska mahovina. Raste u najsiromašnijih sjevernih zemljah, u Islandiji i Laponiji, a često i po njemačkih gorah i pustarah. Krpasto jej lišće strši u vis, osovito je, ali ipak gibko, pri dnu šire, na vrhu razgranano u tanahne grančice, a ove razvedene u dva bršića. Nutrnja je ploha šuplja u crljeno zelena, gladka, s vana se ta mahovina po tom najbolje poznaje, što je vrlo grka. Od suhe je bolesti i prsobolje ponajbolji lek. U Kranjskoj pitaju tom mahovinom krmke; mršavi konji i volovi, a kadšto i bolestne ovce odeblijaju, kad se hrane tom mahovinom. Islandezom malne toliko vriedi koliko i brašno (muka), jer peku od nje kruh i jedu ju varenu u mlieku. Taj bi siromašni narod u svom toli neplodnom zavičaju jedva mogao živjeti, da neima islandijske mahovine, koja zaodieva sve gole stiene i onuda, gdje nijedno drugo zelenje ne raste, i s toga je pravo, što je Islandezom milija, nego li ikoje drvo ili druga koja domaća biljka. Ako su valovi negda, kao što to i danas biva, prgnali islandijskomu kraju kakvo drvo, primjerice koju plemenitu voćku, a na njezinoj kori prvu mahovinu, mogla se je voćka pohvaliti: „Evo me, gdje doplovih na valovju oceana, da budem dobrotvorkom ovomu otoku, da eviećem i voćem usrećujem stvorove božje i steđem hvalu i štovanje. A što ćeš ti kukavna, prezirana mahovino? Tebe će u kraj baciti i nogama pogaziti.“ Mala bi

se uboga mahovina bila sramila i mukom bi bila mučala. Ali nuto, za malo godina bi sve izašlo drugačije; jer plemenita voćka, ma da ju slučaj ili ljudska ruka zasadi u najbolje tlo, ne bi mogla ondje uspievati, pozebla bi, a uboga negledana mahovina eno se na brzu ruku umnožila, po neplodnoj se goleti širi i tisuće stanovnika hrani.

85.

K u l i n b a n.

Od Ivana Trnskoga.

Kad tko u nas uzme što pripovedati od prvoga zametka, ili kad tko, braneći se pred sudom, zabrazdi kazivati bog zna kadašnji zapodjevak kavge ili svadje, malo kad će ga uminuti prigovor: Što počimaš tja od Kulina bana?

A tko je bio taj Kulin ban?

Bio je brate dragoviću, vladar Bosni, te veliki i glavni prijatelj svomu narodu. S toga se o njem i priča mnogo.

I moji su se predji doseili iz Bosne, pak se i sâm sjećam, gdje mi stric reče: Sve je to drugčije bilo za Kulina bana.

A ima tomu već više od šest sto godina, kadno je Kulin ban u Bosni banovao.

Kulin ban omrkao u gori, kako će se za dobe popeti na vilinu glavicu i ondje zateći vilu, koju bilo da bilo, samo da ju posestri. Ali zaidje s puta, sliedeći neki umiljati zamamljivi glas, nemogaše se nikako toga sledjenja okaniti, dok se nije umorio i pod nekim borićem zaspao. Kad u jutro zora zarudjela i sunce malo od zemlje odskočilo, udariše sunčane zrake Kulini banu baš u obraz, te ovaj stade u snu zažetimi trepavicami trepetati i suze roniti, dok se na jednom ne nadnese kitnjast ogranač nadanj, zakloniv ga od sunca. Tako Kulin ban do neko doba dana sladko prospava.

Tad se odkinu zelen listak od kitnjaste grane, u koje je hladu Kulin ban spavao, i pade mu na obraz.

Kulin se ban prene i u čudu nadje, opaziv kroz lišće zlatokosu ljepoticu svu u bjelini odjevenu, a zlatnim pojasmom opasanu, gdje bijelom ručicom drži onaj ogranač.

Sl. 27. Primjeri iz čitanke za II. razred gimnazije (kat. br. 11)

K a z a l o.

	Strana
1. Naša zemlja, od P. Preradovića	1
2. Molitva za narod, po Tomasecu od I. Fiamina	2
3. Циро у својих дјетинских годинах, од Николе Крстића	3
4. Zevs (Jupiter) kralj bogova	6
5. Prosjak, od J. Jurkovića	7
6. Rajska ptica, od Ivana Trnskoga	11
<u>7. Исаменит, узвиљени отац,</u> од Николе Крстића	12
8. Pallada Athena (Minerva)	14
9. Munjevita jegulja	15
10. Ptica, пса и пас, народна приповiest	16
<u>11. Марко Краљевић и соко,</u> народна пјесма	17
12. Phoibe Apollon (Phoebo Apollo)	19
13. Spomeni jedne грѣље (staroga novca), od Janka Jurkovića	20
14. Okrepa u prirodi, od Mijata Stojanovića	26
<u>15. Снуогорас,</u> od J. Sundeeića	27
<u>16. Семграција,</u> асијска царица, од Николе Крстића	28
17. Hestia (Vesta)	31
<u>18. Два миши,</u> од Доситеја Обрадовића	32
19. Mudrae i seljanka, народна приповiest	32
20. Ptinjača skupština, od Josipa Torbara	33
21. Ptičica, od Gj. Kovačevića	45
22. Hephaist Vulkan	46
23. Indijska kornjača	46
24. Сељански кукују памет, народна приповiest	49
25. Pad Gacke, od I. Trnskoga	50
26. Науни и славју, народна пјесма	50
27. Herme (Merkurij)	51
28. Pjevanje pticā, po Micheletu od Ivana Filipovića	52
29. Čovjek, od Ivana Fiamina	57
30. Zacevi-niesu-najstrašniji, народна приповiest	59
31. Sokol i njegova majka, od Napoleona Špuna-Stržića	60
32. Cvjetak, od F. Cirakin	60
33. Genij i Lari (rodjeni bog i kućni bogovi)	61
34. Majka, priča od Andersena	62
35. Božić, od Mijata Stojanovića	66
36. Cienă materinskoga truda, народна приповiest	69
37. Bog i Molitva, od Mate Topalovića	70
38. Olymp i nebeski svod	72
<u>39. U cara Trojana kozje uši,</u> народна приповiest	73

	Strana
40. Papiga, od Paje Kremplera	74
41. Zdravljice, od Ivana Trnskoga	77
42. David pastir, preveo Gjuro Daničić	78
43. Golema morska kornjača	79
44. Da niesam patila, ne bih se u sredu spratila, nar. pripoviest	81
45. Mačka i sjenica, od Ignjata Čivića	82
46. Nevinače, od Jovana Jovanovića	82
47. Braća i sestra, narodna pjesma	83
48. Saturnatije	84
49. Zahvalni lav, iz čitanke Veberove	86
50. Gavran, iz „Vieica za mladež“	88
51. Brez Boga ništa, iz „Bosiljka“	90
52. Zvanje Slavjanstva, od Petra Preradovića	91
53. Kako su postale žabe?	92
54. Kako je postala cipresa?	93
55. Seljak svemu sinu, od A. Šenoe	94
56. Lisičić i ždral, ruska narodna basna	97
57. Sokol, iz „Hrvatskoga Sokola“	97
58. Narodno vjerovanje, od I. Sundičića	102
59. Tantal	102
60. Dobra dijela ne propadaju, narodna pripoviest	104
61. Indijska načarka	109
62. I to će proći, narodna pripovedišća	111
63. Slavić i žabe, od Ignjata Čivića	112
64. Tiho ljeto, dobar Bog, od I. Trnskoga	113
65. Pjevac Arion	113
66. Daidal i Ikar	115
67. Vlatak, iz „Bosiljka“	117
68. Kad sve radi, radi i ti, od Ivana Fiamina	119
69. Magarac, plugar u han, od Dositeja Obradovića	121
70. Marko Kraljević i biser Kostadina, narodna pjesma	122
71. Herkul na razkriju	124
72. Skupčevne paprati, od Dositeja Obradovića	126
73. Slavlji, od Ivana Trnskoga	129
74. Mudrac i seljak, narodna pripoviest	132
75. Zahvala, od Jovana Jovanovića	132
76. Hektor i Andromacha	133
77. Tratinčica, pričica od H. C. Andersena, preveo Fr. Cirak	134
78. Lov na nojeve, pr. Z. Asanger	138
79. Fabričari, od Nikole Krstića	141
80. Dubrovnik, od Mede Pučića	144
81. Laž i istina	145
82. Solon i Krezo	146
83. Prvi polazak u svet, od Dositeja Obradovića	148
84. Islandijska mahovina	150
85. Kulin ban, od Ivana Trnskoga	151
86. Čudo	153

	Strana
87. Zimsko nagovještanje, od Ivana Trnskoga	155
88. Smrt Sokrata	155
89. Kanarsi, od Bogoslava Šuleka	161
90. Neima plemena de slavna imena, od Ivana Flaminia	162
91. Vuk, baba i dlete, od Dosegrte Obrađovanja	164
92. Tri hajduka, od Jevana Jovanovića	165
93. Abdallah, iztočna priča	166
94. Leoniida, hrabri i ovažni Grk Sparnawini, od Nikole Krestina	172
95. Damon i Pitija	175
96. Slavenske ljlje i sjenokoše, od Mijata Stejanovića	179
97. Hram u Memphisu	180
98. Najveći griesi, narodna pjesma	181
99. Painet, od Jovana Subotića	182
100. Epaminonda	182
101. Uzgoj mlađeži u Grči	185
102. Kava	186
103. Liljan, od Ivana Zahara	187
104. Ptijče gnezdo, od Gjure Kovalevića	188
105. Aristid	189
106. Čudotvorni leket, narodna pripoviest	192
107. Aleksandra Velikoga mladost i uzgoj	196
108. Flamenae, od M. Kišpatića	199
109. Zmija, od Petra Preradovića	202
110. Odizak atenskoga brodovlju put Sicilije	203
111. Jocin u Misiru, preveo Đuro Đaninčić	205
112. Sliku kuće davnih Rimljana, od Adolfa Tkalčevića	207
113. Cedri na Libanonu	209
114. Sundani rođaj, od Ivana Trnskoga	211
115. Propast Herculanum i Pompeja	211
116. Pompeji i Herculanum, od Ivana Antunovića	214
117. Ružmarin, od M. Kišpatića	217
118. Čar i ilaninski izvori, narodna pričovnjest	220
119. Glas ratoborca, od J. Jovanovića	221
120. Cajo Marcij Caniolan	221
121. Jutraji poklon pri riinskom velikašu	226
122. Iz mladosti Ljudevita Gaja	227
123. Moje milje i omilje, od S. Buzolića	230
124. Plitvark	232
125. Djelovanje svjetla i topline na bilje, od Bogoslava Šuleka	234
126. Dobra žena, preveo Josip Marić	237
127. Pastirice, od Milorada Popovića	238
128. Triumf	239
129. Xerriegovač u Marko Kraljević, narodna pričovnjest	241
130. Putovanje Rimljana u carsko doba	242
131. Duh, od Frana Kureca	244

Sl. 28. Kazalo čitanke za II. razred gimnazijski (kat. br. 11)

1894

Praynščen' govorilice!

Gobor se znam početi vse tujce
 pismo, kje bi bilo joi tujce, da
 nisan početi. Vsem dom pomembna.
 Vidis son - goj ; isto ugleb.
 da je Vsi veliki, da b vladatice
 , nad največim tujca. Ne se
 za tme gospina. Bez Vse, pojavi!
 Ne se u akademij pomakne
 razumeno ija nana hledanja
 mrežje Račkoje. Tadi glede
 da ugleben. Teden son več
 mol' vodič vse jutranje, kje
 je pokojnik babi tuge. Taki
 angusti stygne i vječno obsegan,
 pa če se ne zgoljebiti. Ta i
 umet da domovin jedan redijo
 pokojnikom. Tomi omiljeni
 pa tako u nadaljnju si i dozgi
 včerati tuge.

Moga Vas uvojstv. da večje kalem
mestkladu u akademiji ne ima.
Zoži li bili mestkladci u delje
u akademiji.

Vaša Pergamonka pisan posao
je sa seleni gođi Republike i ima
ih jošto, pak ih uvači i te
poslati po prof. Bujanoviću,
ako ikakve dovjere odbiti.
Ali prenosići ovdje ići bili tek
dohri, pak iote da se tje pismo
meni vrati. Ni ugovore građete,
da se Račkoga biografiju ne
moji prijeti bez Vačka pisma.
A pismo uviđi doći u moje
ruke, nego u moje Ne tekuću,
ničin, niti kazati, da u il
ja mali upotrebiti. Kako
se dobiti kraj? Uzviši mi ovi
i neodgovor časti, i knuti.

Tom skriju pisan je bilo
u Račku određeno da u akademiji
i metropoliju pod dober klijen.
Bilo je poslatno k meni, ali
sam nisam, da je vodje na toj
mjesta.

Vadji mi sude, da levo doktor
dohit radi hrvatske. Najuću grom
e Tonitru.

Primit pravilni govoriti my
njednog iščekati pozdrav i još
jednom: Bog Ves spatio.

Vale Preziranti
šmatraj do groba

u Zagrebu 21. II 894. Tade Smičiklay

Sl. 29. Pismo T. Smičiklase biskupu J. J. Strossmayeru o skorašnjem izdanju Tome Arhiđakona koje je pripremao preminuli Franjo Rački (kat. br. 28)

Po 12-1901.

Prijevjetlomu gospodaru
Tadji Smičiklasu
prozvana člana jugoslovenske akademije
stavlja ih

Ovaj.

Cest nam je priopćiti Vašoj
Prijevjetlosti, da Vas je glavna skup
ština utrova 13. prosinca 1900. god.
bola za predsjednika jugosloven.
sta akademije manastirskog prijevjetstva
a prema stupnju predsjedničkoga gođa.
bana od 19. svibnja 1901. br. 192/1.
do je dr. T. T. T. i ka. ujedno s dr.
Ljubište Šekavčićem priopćen je
7. svibnja 1901. blagovolje ovaj
izbor predsjedstvo potvrditi.
Prema čl. 6. pravila vrijedi ik.
da Vas je Prijevjetlom na taj godine
dano.

Upruglo mu 19. svibnja 1901.
Za jugoslovensku akademiju
Tadji Smičiklaš

Fran Krbarić

Sl. 30. Priopćenje Tadiji Smičiklasu o njegovu izboru za predsjednika Akademije
(kat. br. 31)

Kr. hrv.-slav.-dalm. zemaljska vlada
odjel za bogoslovje i nastavu.

Br. 27.289.

1910.

DEKRET.

Njegovo cesarsko i kraljevsko apostolsko Veličanstvo
cijelo izvoljeno je previšnjim rješenjem sa od 25.listopadn
1910.premilostivo imenovati Presvijetlostu Važu predsjedni
kom zemaljskog povjerenstva za čuvanje umjetnih i histo
rijskih spomenika u kraljevinama Hrvatskoj i Slavoniji.

Čakajući na Presvijetlostu Važu ugodnoga znanja radi oba
vjeđajući se zmolitom da u smislu poverenstvenoga instituta
izdanoga na temelju previšnjega rješenja od 20.srpnja 1910
ovastronom naredom od 30.kolovoza 1910.br.16936,izvolite
za svaki od tri odsjeka po tri stručnjaka ne imenovanje
kljenčivim povjerenstvima ovomu predložiti i da prema uvidjaj
nosti svojoj unije nužne prijedloge stavite.

Način gospodarstva u dne 5.studenoga 1910.

Presvijetlju

gospodarstvu

T A D I J I S K I Ć I F L A S H .

umir.kr.javnom redovnom svučilišnom profesoru,predsjedniku Jugo
slavenske akademije znanosti i umjetnosti i.t.d.

u

Z A G R E B U .

Kr. hrv.-slav.-dalm. zemaljska vlada,
odjel za bogoslovje i nastavu
u Zagrebu.

Broj 27.289
u 10.

Pre svijetom gospodinu
TADIJI SMIČIKLASU,
umir.kr.javnom redovnom sveučiliš-
nom profesoru,predsjedniku jugoslavenske
akademije znanosti i umjetnosti
itd.

Z A G R E B U.

Službeno.

Strošek skrivnosti
Zemaljski i poslovni
ASISTENT
DR. VLADIMIR
LAZAR

XV-45B/c4

Sl. 31. Dekret o postavljanju T. Smičiklase za predsjednika Zemaljskog povjerenstva za
čuvanje umjetnih i historičkih spomenika u kraljevinama Hrvatskoj i Slavoniji
(kat. br. 44)

Wojb

Pozdravljeni gospodine!

Što nisam odgovorio do sada na ona dva pitanja razlog je, što sam se imao potazgovrati s onima, kojih se tice.

Dalmatinski djaci misle, da će im dolaziti pomoći i iz Dalmacije, ako imaju svoje posebno društvo. I dobivaju odante oni, dok nase opće sveučilišno pomoćno društvo nije

nikada niti novčića pomoći
dohitko, premda su u njemu
bili Dalmatinci. Zato je
je društvo obnovilo. Nisam
da im posađete 100 for-
daklo dobrodošku uteme,
ljiteljnu svetu.

Kninska tvrđava može
donekle služiti i za
muzej tamošnjega stari-
narskoga društva.

Tamo je ljuta borba
sa Srbinima, koji su

Smjerati kupiti tu tirdjam
jer ima u njoj dosta
kuša za stanovanje. Nasi
li svisnuti morali od prouga
da je to Srbima pao u
ruke. Ta bih preporučio
da dadete drustvu potporu
od 200 fr., a polovicu
od toga da mogu potrošiti
i na otkup tirdjave.

Koliko ja znam, do sada
i niste dali nista za
tu drustvu, zato je

pravo, da to sada učinite.

Sutra počinje sabor, a
naši misti, da udare
schärfere Tonart. Skupština
ispala dobro. Moglo je
biti pet hiljada ljudi.

Maj iračnije pozdravlja
i ostajem
Vase Prezirsenost
najpokorniji

U Zagrebu 29.XI.899 Tade Smičiklaz

ARHIV XI A/
JUGOSL.
AKAD. /Sm. Ta. 75

Sl. 32. Pismo T. Smičiklase biskupu Strossmayeru o kupovini kninske tvrdave
(kat. br. 46)

86.089

KORTES

ili

ODKRITJE AMERIKE.

KNJIGA POUČNO-ZABAVNA

OD

J. H. KAMPE-A.

Prijevo

TADE SMIČIKLAS

Dio II.

ČITAONICA

U ZAGREBU.

BRZOTISKOM A. JAKIĆA.

1862.

Sl. 33. Naslovnica Smičiklasova prijevoda knjige J. H. Kampea "Kortes ili Odkritje Amerike" (kat. br. 57)